

ŠEMITČA

LIST UČENIKA I UČITELJA OSNOVNE ŠKOLE ŠEMOVEC • BROJ 1 • LIPANJ 2016. • CIJENA 20 kn

ŠKOLA - JUČER
DANAS, SUTRA

VEEELIIIKIII

POZDRAV SVIMA!

Na kraju 2015./2016. školske godine krećemo s prvim brojem našeg i vašeg školskog lista *Shemice*. Nadamo se da ćete naći malo vremena pročitati ankete, intervju, izvještaje, vijesti, članke i reportaže koje su vam radosno i s voljom pripremili mladi novinari i Multimedijska grupa sa svojim učiteljicama. Pokušali smo našu *Shemicu* napraviti što zabavnijom, šarenijom, veselijom te se nadamo da će vam se svidjeti i da ćete uočiti uloženi trud.

Naša dama Školica ove godine slavi jubilarni 90. rođendan pa smo jednu rubriku, temu broja „Škola - jučer, danas, sutra“ posvetili samo njoj. Crtnice iz školskog života, stari jelovnik, igre nekad i danas, izjave baka i djeđova kako je bilo nekada u školi, intervju s učiteljicama u mirovini možete pročitati u ovoj rubrici. Ako vas zanima kako su izgledali naši učitelji kao tinejdžeri, što su slušali, kako su se oblačili i što im nedostaje iz mladosti, zavirite u temu broja.

Emili i Stela

Nekoliko stranica posvetili smo i događajima u školi, obilježili smo važnije datume, spomenuli smo i učenike koji su sudjelovali na mnogobrojnim natjecanjima, a četiri puta hura za četiri državna natjecanja ove godine. *Cipelice litalice* predstavljaju vam našu aktivnu Planinarsku grupu, terensku nastavu i izlete. Donosimo vam portret naše učenice generacije koja uživa u divljim vodama. Zavirite i u našu matematičku, njemačku, englesku, modnu, zabavnu i eko stranicu. Da su naši učenici kreativci u pisanju i slikanju, pokazat ćemo vam u čarobnim stranicama. Teme smo s lakoćom pronalazili svuda oko nas.

Počnite čitati, uživajte, javljajte nam vaše dojmove, šaljite nam zahtjeve, želje i prijedloge za idući broj *Shemice*.

Vaše urednice vam šalju veliki novinarski pozdrav, a našoj školi želimo još puno obljetnica.

VAŠE UREDNICE: Emili Križanić i Stela Masten

SHEMICA - list učenika i učitelja OŠ Šemovec, Šemovec

broj 1., lipanj 2016.

IZDAVAČ: Osnovna škola Šemovec, Šemovec, Plitvička 2
Telefon: +385 (42) 657-200

E- mail: skola@os-semovec.hr

Web škole: <http://os-semovec.skole.hr>

ODGOVORNA UREDNICA: Marina Hižak, ravnateljica

VODITELJICA NOVINARSKE GRUPE: Martina Barulek, učiteljica Hrvatskog jezika

VODITELJICA MULTIMEDIJSKE GRUPE: Dubravka Jug, učiteljica Informatike

LEKTURA: Maja Vitković i Martina Barulek, učiteljice Hrvatskoga jezika

ODABIR LIKOVNIH RADOVA: Katarina Juričinec, učiteljica Likovne kulture i učiteljice razredne nastave

GLAVNE UREDNICE: Emili Križanić, 6.b i Stela Masten, 6.a

UREDNIŠTVO: Daria Hamelec, Magdalena Čvrk, Ena Jedvajić, Katarina Bengeri, Adela Varović

GRAFIČKI UREDNICI : učenici Multimedijske grupe: Elena Fajt, Ema Novosel, Marta Božić, Denis Črepinko, Timi Maslić, Vinko Presečki, Mihael Kurtek, Matej Gugić

FOTOGRAFIJE: učiteljice razredne i predmetne nastave, knjižničar, pedagog

GRAFIČKA OBRADA: Multimedijska i Novinarska grupa

TISAK: Letis d.o.o. Pretetinec

CIJENA: 20 kn

NAKLADA: 200

NASLOVNICA: osmislila učiteljica Likovne kulture Katarina Juričinec

LOGO: Matea Gereci, 8.r.

Zahvaljujemo i svim ostalim učiteljima i učenicima koji sudjeluju na bilo koji način u stvaranju naših novina.

Novinarska i Multimedijska grupa

IZ SADRŽAJA

U OVOM BROJU:

Uvodna riječ.....	2
Iz sadržaja.....	3
Riječ, dvije ravnateljice.....	4
Tema broja:	
Škola - jučer, danas, sutra.....	5
Četiri puta hura.....	20
Na krilima uspjeha.....	24
Dogodilo se.....	28
Portret.....	36
Obilježili smo.....	38
Cipelice lutalice.....	43
Istražili smo.....	52
U posjeti.....	56
Sretno, osmaši.....	57
Čarobne stranice.....	58
Matematička stranica.....	63
Njemačka stranica.....	64
Engleska stranica.....	65
Eko stranice.....	66
Modne stranice.....	68
Zabavne stranice.....	70
Slikopriče.....	72

5

41

17

50

22

54

31

56

36

58

68

Intervju s našom ravnateljicom

UŽIVAJTE ŠTO STE DJECA

Naša ravnateljica, Marina Hižak rođena je 13. srpnja 1978. godine u Varaždinu. Djetinjstvo je prove-la u Šemovcu gdje je pohađala i osnovnu školu. Bila je gimnazijalka, učenica Prve gimnazije u Varaždinu, a nakon mature upisala je Učiteljsku akademiju u Čakovcu gdje je diplomirala kao učiteljica razredne nastave i Njemačkog jezika. Do dolaska na mjesto ravnateljice u OŠ Šemovec radila je 11 godina kao učiteljica Njemačkog jezika u OŠ Martijanec. Udata je, ponosna majka dvanaestogodišnjeg sina Frana.

Zašto ste odabrali poziv ravnateljice?

Pošto sam osnovnu školu pohađala upravo ovdje u Šemovcu, uz nju me vežu lijepe uspomene. Kad se otvorilo mjesto ravnateljice, smatrala sam da imam dovoljno organizacijskih sposobnosti koje bi mi mogle pomoći u ovom poslu, tako da posao bude napravljen za dobrobit djece i kolega djelatnika, a i stalo mi je da ova škola funkcionira najbolje što je moguće.

Je li teže biti nastavnica ili ravnateljica škole? Zašto?

Za ni jedan posao ne možemo reći da je najteži ili najlakši. Rad u razredu vezan je uz djecu, prenošenje znanja, odgoj. Na ovom radnom mjestu moj je posao rad s kolektivom, učiteljima, tehničkim osobljem, puno više rada oko adminis-

trativnih poslova i stvarno daleko veća odgovornost da škola funkcionira.

Što vam je najbolje u poslu ravnateljice, a što najgore?

Lijepo je osjetiti zadovoljstvo kad svojom odlukom ili inicijativom uspiješ pokrenuti nešto što će doprinijeti boljitku škole. Teško je kad kao odgovorna osoba moram postupiti prema nekim propisima, za koje i sama smatram da nisu najbolji, i pratiti kolege da po tome postupaju. Svi se nadamo da će najavljene reforme u školstvu svima donijeti rasterećenje i neka nova, sretnija rješenja.

Nedostaje li Vam rad u razredu?

Rad u razredu puno mi nedostaje, sebe prije svega smatram učiteljicom bez obzira na trenutni položaj. Bila sam učiteljica Njemačkog jezika u ranom učenju i predmetnoj nastavi, bila sam i razrednica i to je opet bila posebna povezanost s djecom, to mi puno nedostaje.

Kakvi su Vaši planovi u vezi budućnosti naše škole?

Planovi koje imam za našu školu, vezani su uz ulaganja, dogradnju kata zapadnog dijela školske zgrade čime bi se dobile još 4 nove specijalizirane učionice s pripadajućim kabinetima i sanitarnim čvorom za predmetnu nastavu. Tako bi se rasteretio postojeći dio škole, tj. osigurale bi se veće učionice po pedagoškom standardu, a učitelji bi ponovno dobili primjereni prostor za zbornicu, a samim time i knjižnica bi dobila svoju pravu funkciju s obzirom da je trenutno zbornica smještena u jednom dijelu knjižnice.

Naša ravnateljica

Imate li uopće slobodnog vremena?

Slobodnog vremena imam puno manje nego prije. Obično je to kroz vikend ako se i tada ne omakne kakva poslovna obaveza. Kad god uhvatim slobodno vrijeme, ono je rezervirano za obitelj i druženje unutar obitelji. S obzirom da jako volim pjevanje i folklorni ples prije je bilo vremena i za te aktivnosti, a sad je to stvarno rijetko.

Što biste nam poručili?

Budite čim duže ono što jeste, djeca! Za sve druge stvari doći će vrijeme, ne srljajte u ništa prerano i uživajte u tome što ste još djeca.

Na ovu visoku obljetnicu želim zahvaliti svim djelatnicima, bivšima i sadašnjima koji su svojim kvalitetnim radom pridonijeli radu ove škole. Hvala našoj Općini Trnovec Bartolovečki, Varaždinskoj županiji na izuzetnoj suradnji i neizmjerne potpori. Hvala svima koji nas prate i podržavaju u radu. Na kraju cijelom kolektivu Osnovne škole Šemovec, svim bivšim učiteljima i djelatnicima, svim bivšim i sadašnjim učenicima čestitam 90. godišnjicu i želim svima puno uspjeha i zadovoljstva u daljnjem radu.

Lucija Marušić, 8.r.

O projektu „Škola - jučer, danas, sutra“

SRETAN TI 90. ROĐENDAN, ŠKOLICE!

Ove godine naša škola slavi jubilarnih 90 godina. Učitelji, učenici i svi djelatnici škole pobrinuli su se da ti dani budu veseli, slavljenički. Pod tematskim naslovom „Škola – jučer, danas, sutra“, odvijao se naš ovogodišnji školski projekt kojim smo istraživali povijest ove naše dame znanja, odgoja i ljubavi.

Odlučili smo školu 2. i 3. lipnja 2016. odjenuti u razna ruha; literarna, likovna, glazbena, scenska, matematička, jezična, informatička, sportska i tako joj pokazati da nas uistinu dobro priprema za život.

Uoči njenog Dana odlučili smo je urediti kako samo ona zaslužuje. Goste će dočekati stara učionica u kojoj se drugačije pisalo i sjedilo te jelovnici iz nekadašnje školske kuhinje. Brojne fotografije vratit će nas u prošlost, kao i izložci vezani uz učionice nekad, početnice, lutke od kuhača, narodne nošnje od krep papira, heklani i vezani radovi, nakit. Podsjetit ćemo se i na to kako je bilo nekada, koje igre su se igrale. Kao i svake godine do sada, učiteljice su sa svojim razredima i na izvannastavnim aktivnostima vrijedno i strpljivo uvježbavale

OSOBNNA KARTA OŠ ŠEMOVEC

- ◆ UKUPNO: 236 učenika (od 1. do 4.r. - 117 učenika, od 5. do 8. r. - 119 učenika)
- ◆ ZAPOSLENICI: ukupno 44
- ◆ UČITELJI RAZREDNE NASTAVE: 7
- ◆ UČITELJI VIŠIH RAZREDA: 19
- ◆ UČITELJICA U PRODUŽENOM BORAVALU: 1
- ◆ TEHNIČKO OSOBLJE: 6
- ◆ OSTALI DJELATNICI: 5 (ravnateljica, tajnica, računovotkinja, 2 stručna suradnika)
- ◆ POMOĆNICI U NASTAVI: 3
- ◆ ODGAJATELJICA U PO PRI OŠ ŠEMOVEC: 1
- ◆ DJELATNICE NA RODITELJSKOM DOPUSTU: 2

vesele koreografije kako bi svojoj školi darovali veselje, smijeh i pjesmu - najljepši mogući dar na školskoj priredbi.

Hvala Ti, školo za najljepše razdoblje u životu, naše prve knjige i slova, brojke i pjesme, naše djetinjstvo, kao i svih onih koji su završili ovu školu unatrag njenih 90 godina postojanja.

Stela Masten, 6.a

MULTIMEDIJSKI CENTAR

Škola živi ukorak s vremenom, tako da već više od desetak godina postoji na internetu s web stranicom, ima svoj Facebook te vlastiti youtube kanal na kojima je preko pedesetak video zapisa s različitih događanja u školi. U uređivanju istih sudjeluje knjižničar Silvije Premuš i učiteljica Informatike Dubravka Jug.

Sjećate se?

osnovna
Škola
ŠEMOVEC

ŠTO IMA NOVO?

- ▶ događanja
- ▶ uspjesi
- ▶ izvannastavne aktivnosti

SAZNAJTE VIŠE O ...

- ▶ školi
- ▶ djelatnicima
- ▶ učenicima

INFO

- ▶ za roditelje
- ▶ o Šemovcu
- ▶ kontakt

5

Dobro došli na školske stranice i riješite sve vaše nepoznanice!

Što se događa u našoj školi tko je odličan, a tko što voli!

Navratite i ako želite znati koliko vam dijete danas ima sati!

Razgledajte fotografije, radove razne pišite nam što vas muči kad su klupe prazne!

Naši počeci na internetu

raspored

riječ ravnateljice

ravnateljicu

fotogalerija

Naši počeci na internetu

Povijest Osnovne škole Šemovec

PUT KROZ VRIJEME

U vrijeme oporavka svijeta od posljedica Prvog svjetskog rata, nešto prije Velike gospodarske krize i poznate prohibicije, kada su se žene odlučile na kraće suknje s naborima ili prorezima koje omogućuju kretanje, prirodne tkanine poput pamuka i vune, ali i viskozu, metalne kukice i drukere...u doba kada žene prvi puta pokazuju koljena, režu kosu i odbacuju korzet, u Hrvatskoj počinje s emitiranjem Radio Zagreb, a za naselje Šemovec Ministarstvo prosvjete donosi važnu odluku o osnutku Državne osnovne škole i od tada do danas ona u kontinuitetu radi 90 godina.

Prve godine školstva

Zahvaljujući reformama prosvjetitelja u 18. stoljeću, Marije Terezije i Josipa II., školstvo se u Hrvatskoj osobito pokrenulo. Na širem prostoru oko naselja Šemovec, prva je škola oformljena 18 godina nakon smrti Josipa II., u selu Bartolovec. Prema kasnijim zapisima učitelja Dragutina Pintarića, zna se da je u spomenutom selu za potrebe nastave bila preuređena staja te je kao takva služila sve do 1836. godine. Te je godina troškovima župljana podignuta drvena zgrada koja je u funkciji bila tridesetak godina kada je sagrađena nova školska zgrada. No, školu u Bartolovcu pohađala su većinom djeca iz Bartolovca.

U nedaleko smještenom Šemovcu škole nije bilo. Tek stoljeće kasnije, točnije 25. listopada 1926. godine Ministarstvo prosvjete donosi odluku o osnutku Državne osnovne škole. Te godine školska općina Šemovec obuhvaćala je sela Šemovec i Zamlaku. Prve učiteljice u školi bile su

Ivka Lisak i Augusta Wiedening iz Karlovca. Nastava se odvijala u prostoriji bivše upravne općine Bartolovec u Šemovcu i to poludnevno. U istom su objektu stanovale i učiteljice. Taj je objekt, zajedno sa zemljištem, kupljen od Stjepana Mihanovića, bivšeg općinskog bilježnika u jesen 1928. godine, uz novčanu pomoć od 180 000 dinara zagrebačke oblasti koja je novac dodijelila selima Šemovec i Zamlaka. Od godine 1927./28. nastava se odvija u dvije smjene, naizmjenično prvi i treći razred te drugi, četvrti i peti razred.

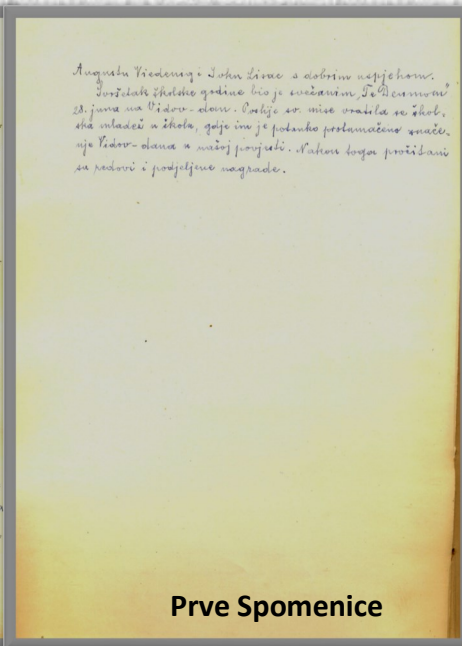
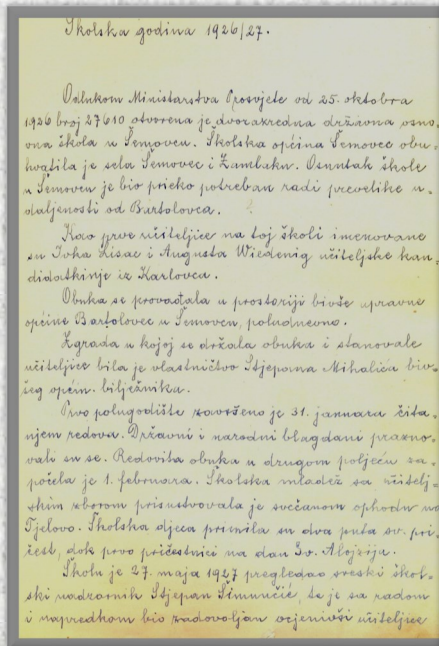
Broj učenika škole poznat je tek od školske godine 1930./31. kada su bila upisana 162 učenika u prva četiri razreda. Zbog manjka prostora, nastava se odvijala i u kuhinji učiteljskog stana koja nije odgovarala pedagoškim standardima. Na svu sreću krajem 1930.-te dovršena je nova školska zgrada pa se od tada nastava odvijala u jednoj smjeni, kombinirano (1. i 2. razred te 3. i 4. razred). Pošto je Hrvatska tada bila u sklopu Kraljevine Jugoslavije, nastava je završavala na Vidovdan 28.6., sve do 1941. godine kada je stvorena nova država na ovom prostoru, Nezavisna Država Hrvatska.

Stara škola u Šemovcu

Četrdesete i pedesete godine

U travnju 1944. Nijemci su „posjeli“ školske prostorije i ostali tu cijeli mjesec, sve do oslobođenja 7. svibnja. Kroz to razdoblje selo je stradalo od granata pri čemu je i škola dobila dva pogotka. Uništeno je krovništvo škole, crijep i stakla. Škola je u krakom vremenu nakon toga obnovljena. Nakon odlaska Nijemaca, Bugari provaljuju u školu, uništavaju svu školsku arhivu, knjižnicu, Spomenicu, glavni imenik. Zaslugom prosvjetnog pročelnika Tomislava Šagi, pod ljetnim praznicima 1945. godine preuređen je vatrogasni dom u Zamlaki za privremenu školu. Pošto je Zamlaka bila dio školskog centra Šemovec, stanovništvo tih naselja se sporazumjelo da se polovica školskog namještaja i nastavnih pomagala prebaci iz Šemovca u Zamlaku, pri čemu je škola u Šemovcu ostala zakinuta. Od ulaska Hrvatske u novu državnu tvorevinu Federativnu Narodnu Republiku Jugoslaviju uvode se neke novosti u sklopu nastave kao što su: kulturni tjedan, obilježavanje rođendana Druga Tita, radne zajednice, slavljenje dana pobjede i slično, dok je u Spomenici škole zabilježeno da su 1947. godine najbolja četiri učenika po prvi puta nagrađena ljetovanjem u Krapinskim toplicama. Škola i sljedećih godina širi svoje sadržaje i djelatnost pa je tako u školi organiziran analfabetski tečaj (za opismenjavanje stanovništva do 45. godine), priredbe i zabave kako bi se od prihoda kupovale knjige za knjižnicu.

S tim je ciljem osnovana privremena diletantska družina kako bi radila na čestom održavanju priredaba. Bili su organizirani i krojački te kuharski tečajevi za djevojke i žene kao i Pionirska organizacija. Iako je škola provodila mnoge aktivnosti, u Spomenici je zabilježeno da roditelji od škole očekuju još i više te joj prepuštaju svu brigu oko odgoja, a teškoće u odgoju rješavaju šibom.

Veći broj učenika škole

Od školske godine 1952./53. povećan je broj učenika u školi jer je „privremeno“ zatvorena škola u Zamlaki te su djeca upućena u Šemovec. Nastao je problem od strane roditelja koji su protestirali te svoju djecu nisu slali u školu u Šemovec. Iste se godine u školi otvara i 5. razred, kao razred predmetne nastave. Tri godine nakon toga (1955./56.) prema zaključku savjeta za prosvjetu i kulturu grada Varaždina, Šemovec je uzet kao centar za otvaranje osmogodišnje škole.

Da bi to uspjelo, trebalo je dograditi školu pa su tako počeli radovi u listopadu 1958. godine. Na sjeveru stare zgrade prigradile su se dvije učionice te je škola dobila novi oblik. Gradnju je izvodilo poduzeće „Gradnja“ iz Varaždina. Sama gradnja stajala je 6 000 000 dinara. Za nove učionice nabavljen je i nov, moderan namještaj u tvornici „Florijan Bobić“ u vrijednosti 7 000 000 dinara. Uz to, škola je dobila i zemljište zvano „Gorica“ na kojem je bila u planu gradnja sportskog igrališta. Odlukom je riješeno da škola Bartolovec postane područno odjeljenje škole, a škola je dobila novi naziv: „Osnovna škola Šemovec“. Otvoren je sedmi razred. Pošto se tada pojavio problem nedostatka stanova za nastavnike, godine 1963. izgrađena je i dovršena stambena zgrada za njih te su se uselili na rođendan druga Tita. Od školske godine 1964./65. nastava se

više ne odvija u tri, već u dvije smjene jer je stan nastavnika ispražnjen i pretvoren u učionicu. Uz to, u zgradi su nastale i knjižnica, kuhinja, soba upravitelja škole, zbornica s garderobom, kabinet, razred, soba tajnika s arhivom i školska radionica. Na zelenim površinama oko škole zasađen je voćnjak s jabukama. Škola Bartolovec bila je područna škola Osnovne škole Šemovec sve do 1977. godine, kada sva djeca prelaze u Šemovec. Prema tome, od 1977. godine školsko područje Osnovne škole Šemovec obuhvaća ukupno šest naselja: **Bartolovec, Žabnik, Štefanec, Štefanec Marof, Šemovec i Zamlaku.**

Dogradnja škole 1980.-ih

Pošto se škola neprekidno suočavala s problemom nedostatka prostora, godine 1986. počinje dogradnja zapadnog dijela škole kako bi se prestala koristiti stara zgrada izgrađena u 18. stoljeću koja nije zadovoljavala higijensko-zdravstvene a ni druge kriterije za rad.

Ukupno je izgrađeno 382 m² novog prostora, u kojem su bile tri učionice, tri kabineta, zbornica, školska kuhinja, dvije kancelarije te sanitarni čvor za odrasle. Izvođač radova bio je „Građevinar“, a gradnja u vrijednosti 4 393 000 dinara, završena je krajem godine. U sklopu toga, nabavljen je i učionički i kancelarijski namještaj te nastavna sredstva i pomagala.

Dogradnja škole 1980.-ih

Današnji izgled škole

Od školske godine 1988./89. u školu je uveden njemački jezik kao redovni strani jezik. Obnova i dogradnja škole nisu prestale ni u novijem razdoblju, nakon što je proglašena samostalna Hrvatska. Devedesetih godina radi se puno na unutrašnjem i vanjskom uređenju škole, preko adaptacije sanitarnog čvora, postavljanja lampirije u 3 učionice do renovirane učionice za potrebe tjelesnog i slično. Početkom 2001. izgrađen je novi prostor za Malu školu te je uvedena Informatika kao izborni predmet i u sklopu toga uređena

učionica s 8 računala koja su priključena na internet. Škola današnji izgled dobiva 2007. godine izgradnjom novog rukometnog igrališta, školske sportske dvorane, suvremeno opremljenog multimedijskog centra, uređenom školskom knjižnicom te dogradnjom novog, južnog dijela s 450 m² učioničkog prostora, dva kabineta, kuhinjom i ulaznim prostorom s blagovaonicom, adaptiranom školskom zbornicom. U budućnosti se planira dogradnja zapadnog dijela škole radi poboljšanja uvjeta rada.

Maja Jurgec, mag.edu. Povijesti i Geografije

Današnji izgled škole

POVIJESNE CRTICE

- ◆ 1. mjesec 1928. „ljuta“ zima: ptice i divljač su uginuli, preko zamrznute Drave ljudi prolazili; termometar je pokazivao -25°C, a u Varaždinu -28°C
- ◆ 1934. pod ljetnim praznicima padala tuča veličine kokošjih jaja te uništila usjeve
- ◆ 1935./36. zima je bila toliko blaga da su u siječnju cvale visibabe i tratinčice, a djeca su u školu dolazila bosa; prava zima započela u veljači

- ◆ 1943. od 20.1. do 15.2. rad škole prekinut zbog „oštre zime i pomanjkanja ogrijeva“
- ◆ 3. listopada 1943. borba između partizana i ustaša - u borbi poginulo 45 partizana
- ◆ 15.9.1945. u Zamlaki počinje s radom Osnovna škola („radi velike udaljenosti od škole u Šemovcu“)
- ◆ 20.-22.5.1952. iznenada zahladilo, jak mraz prouzročio je veliku štetu u poljima; u školi se moralo ložiti, temperatura vani -3°C

- ◆ 12. mjesec, 1952. selo dobilo rasvjetu – škola i učiteljski stan također
- ◆ 1956. dovršen kanal Plitvica – Drava, dug 3 km
- ◆ 1959./60. novi naziv škole: Osnovna škola Šemovec
- ◆ 1962. u školi uveden ruski jezik umjesto njemačkog
- ◆ 1963. dovršena asfaltna cesta do Štefanca, a krajem godine i do kraja Šemovca
- ◆ 1963. ekskurzija učenika u Split: „prilikom kupanja u Splitu, počeli su se utapljati učenici Grđan i Sajko koji je prvome došao u pomoć“
- ◆ 1964. dovršena asfaltna cesta prema Zamlaki
- ◆ 14.11.1964. učenici se prvi puta cijepili protiv gripe

- ◆ 1964./65. nastava se više ne odvija u tri, već u dvije smjene
- ◆ 1967., kolovoz - škola je povezana telefonskom mrežom
- ◆ 10.9.1971. kroz sela gdje djeluje škola prošao je predsjednik SFRJ drug Tito
- ◆ 1972. velike boginje – cijepljeni učenici i stanovnici sela
- ◆ 1973. Drava razorila mjesto Žabnik

- ◆ 1986. počinju radovi na dogradnji škole kako bi se prestala koristiti stara zgrada izgrađena u 18. stoljeću koja nije zadovoljavala higijensko-zdravstvene, a ni druge kriterije za rad škole
- ◆ 1.10.1988. u sklopu 45. obljetnice Šemovečke bitke, održana je manifestacija u povodu do-djele školi naziva „Osnovna škola Udarne brigade braće Radić“

- ◆ 1991. u školi se školovalo 14 učenika izbjeglica iz Bosne i Hercegovine
- ◆ 1997. školu posjetili studenti iz Japana
- ◆ Od školske godine 2002./03. učenici počinju s ranim učenjem njemačkog kao stranog jezika
- ◆ Od listopada 2002./03. osiguran prijevoz učenika predmetne nastave u školu autobusom
- ◆ 2005. predstavljena web stranica OŠ Šemovec

Intervju s učiteljicama u mirovini

JEDNOM UČITELJICA, UVIJEK UČITELJICA

Kada razmišljamo o učiteljskom poslu, teško nam je zamisliti kako je on nekada izgledao. Čini nam se da je sve bilo bolje, ili, ako ne bolje, svakako drukčije. Razgovarali smo o počavanju, nastavi, predmetima i školi nekad s učiteljicama u mirovini, Baricom Šantavec i Antonijom Kalčić.

Kako je nekada izgledala škola i što ste imali od opreme u učionici?

Barica Šantavec: Škola je imala samo 4 učionice, a u njoj je bilo 8 razreda. Imali smo klupe, školsku ploču i kredu. Nastavna sredstva, slike i slično radili smo sami. Radilo se u 3 smjene: jutarnja, međusmjerna i poslijepodnevna smjena. Nakon 2-3 godine prešlo se na rad u dvije smjene: jutarnju i poslijepodnevnu. Bile su dvije učionice u staroj zgradi gdje su stanovali učitelji.

Antonija Kalčić: Vi sad živite u odličnim uvjetima s obzirom na nekad. Kada sam ja stigla u Šemovec, bile su dvije školske zgrade. Tu gdje je sad taj novi dio bila je jedna mala kućica, dvije učionice, podrum u kojem se držao ugljen i drva te jedan WC i kuhinja.

Koliko je djece bilo u jednom razredu, otprilike?

Barica Šantavec: U razredu je bilo od 30 do 35 djece, ovisi koje godine i kad se upisivalo.

Antonija Kalčić: Ja sam imala razred s 27 učenika i s 35, ali stvarno svake godine različit broj učenika.

Koja su vam najdraža iskustva vezana za to razdoblje?

Barica Šantavec: Voljela sam kad su djeca bila vesela, dobra, kad su slušala, iako je bilo teško bez nastavnih sredstava, knjižnice. Djeca pod malim odmorom od 5 minuta nisu išla van, ali pod velikim odmorom išli su na dvorište. Tu su oni trčali, skakali, a djevojčice su plesale kola, zabavljale se... Isto tako učitelji i učiteljice koji smo bili u toj smjeni, izlazili smo u dvorište. Mi smo pričali, a djeca su se igrala. Kad je zazvonilo zvono, svi su krenuli u razred!

Antonija Kalčić: Nekad nismo imali slobodne subote. Jedva smo

čekali da dođemo u četvrti razred da imamo slobodnu subotu, a drugi su imali radne. Najdraže mi je bilo dok su djeca naučila ono što su trebala, dok su me slušala te dok nisu napravili nikakve nepodopštine.

Je li Vam ikad dosadilo Vaše zanimanje?

Barica Šantavec: Nije. Imala sam učenike od 1. do 4. razreda. Svake godine za 1. razred je bio drugi Nastavni plan i program. Proširivao se u 2. razredu, u 3. je bio još veći opseg gradiva, a u 4. da i ne govorim. Tu je došao i Tehnički odgoj jer mi smo tada predavali sve predmete od 1. do 4. razreda.

Učiteljica Antonija Kalčić i Ela Foder

Koje su osobine dobre učiteljice?

Barica Šantavec: Kako za koga. Djeca kod nekog učitelja vide dobre osobine, a drugi vide nešto što im se ne sviđa. Mislim da učitelj u razredu ne smije biti namргоđen, bijesan, srdit, nego uvijek bi trebalo da bude vedra lica, pristupačan djeci. Jasno da će ga onda i djeca slušati, a osim toga treba biti pravedan i jednak prema svima. Društvo premalo daje za prosvjetu, a od prosvjetara se puno traži. Rad u školi nije isti kao rad u nekoj kancelariji, tvornici, na zemlji. Dijete ima srce. Kad nešto napišeš, ne sviđi ti se, bacit ćeš papir. S djetetom nije tako. Dijete treba voljeti.

Antonija Kalčić: Strpljenje - to je najveća vrlina svakog učitelja. Moraš pričekati i biti strpljiv. Ne mogu djeca odmah sve znati, naučiti, trebalo malo pričekati.

Kako se mijenjalo školovanje od kad ste počeli raditi? Kroz godine?

Antonija Kalčić: Prema kraju mojeg radnog staža dobili smo čak 7 početnica. Bio je određen broj sati za određene predmete. Sadržaji su bili različiti i postepeno iz razred u razred su se proširivali. Sve se mijenja, sve ide naprijed.

Kakvi su prije bili učenici? Jesu li zaista bili bolji i pristojniji?

Barica Šantavec: Djeca su nas slušala i uvijek je bila učiteljeva riječ zadnja.

Antonija Kalčić: Morali su nas slušati.

Učitelji Šantavec

Kako ste rješavali odgojne probleme u Vaše doba, ako bi ih bilo?

Barica Šantavec : Pa nekih velikih problema nije bilo. Djeca su redovito išla u školu.

Antonija Kalčić: Mogli smo djecu za uho nategnuti, znali smo koji put i pljusnuti. Ali to je nekad bilo, toga sad više nema.

Što mislite o upotrebi računala i interneta u nastavi?

Barica Šantavec: To je lijepo i dobro samo onda kad to služi za učenje, za dobivanje neke informacije koje se ne mogu nigdje drugdje dobiti, nova tehnologija mora se koristiti u razumnoj mjeri.

Antonija Kalčić: Ja sam odlazila u mirovinu kad se uvodila ta tehnologija i mislim si hvala Bogu.

Kako je u prošlosti dok tehnologija nije bila toliko razvijena izgledao Vaš sat?

Antonija Kalčić: Mi smo se pokušali koristiti svime što imamo. TV

programi su često bili prilagođeni nastavnim sadržajima i mi smo to koristili.

Što Vam najviše nedostaje sada kada ste u mirovini? Što radite po cijele dane kad više ne predajete u školi?

Barica Šantavec : U mirovinu sam išla s 35 godina radnog staža. Imala sam tada 55 godina. Kod kuće sam imala četvero unučadi i dani su mi bili zaista ispunjeni od jutra do večeri. Kako su oni rasli, bila sam ta koja ih je otpremila u školu. Tada sam se ja sve više mogla okrenuti sebi. Više sam čitala, radila ručni rad, a jako volim raditi vani (u vrtu, voćnjaku). Zemlja me opušta.

Antonija Kalčić: Ništa mi ne nedostaje. Zadovoljna sam. Iako nekada mi cijeli dan nije dosta da obavim nešto što hoću.

Istražile: Katja Bengeri, Lucija Marušić, Ela Foder, Magdalena Čvrk i Stela Masten

KAJ SU JELI NAŠI STARI?

KUKURUZNI ŽGANCI S MLIJEKOM

SASTOJCI

kukuruzno brašno (kukuruzna melja)

sol

voda

mlijeko

PRIPREMA: Kukuruzno brašno prosijati te ga kroz šaku propuštati u vodu koja vrije i pustiti da se potopi u vreloj i malo slanoj vodi. Kada je sva količina potopljena, promiješati drvenom kuhacom da se dobije stvrdnuta masa – žganci. U drugoj posudi skuhati mlijeko uz dodatak malo soli (može i šećera, ovisno o ukusu). Na tanjur staviti žgance i žlicom ih razdijeliti na željene komade. Preliti toplim mlijekom i jesti kao glavno jelo ili predjelo.

Jelovnik

PONEDJELJAK

Grah sa zeljem

UTORAK

Zlevka

SRIJEDA

Prežgana juha

ČETVRTAK

Krpice sa zeljem

PETAK

Žganci s mlijekom

PREŽGANA JUHA (ajmper juha)

Na masnoći prepržite brašno do žućkaste boje. Dodajte crvenu papriku i odmah podlijte vodom. Kad prokuha, dodajte začine i pred sam kraj dodajte lagano ukuhavajući izmučena jaja. Kad jaja isplivaju na površinu, juha je gotova.

Kukuruzni žganci s mlijekom

Prežgana juha (ajmper)

Istražila Eko grupa

KAKO JE BILO NEKAD?

Ako ste mislili da su vaši profesori zahtjevni, a školska pravila prestroga, saznajte kako je bilo vašim vršnjacima na početku 20. stoljeća. Razgovarali smo s našim bakama i djedovima o tome kako je bilo u školi nekada... Kakva su bila pravila? Je li bilo kažnjavanja? Kako su izgledale učionice? Odnos učenika i učitelja? Prehrana?

Istražili: Emili Križanić, Ena Levatić, Patricija Jerešić, Jakov Petek, Ena Jedvajić

NADA PETEK

U moje doba školu smo zvali „osmoljetka.“ Nismo svi morali ići u školu do osmog razreda pa sam ja tako završila samo šest razreda. Imali smo crne pločice drvenog okvira sa spužvicom na koncu po kojima smo pisali „kamenčekom“ koji je ostavljao bijeli trag. Puno puta sam kod kuće napisala zadaću, ali se ona obrisala do škole. U jednom razredu smo bili svi učenici od 1. do 4. razreda, puno puta su stariji učili mlađe. U jesen smo pomagali pospremati školska drva. Dok je bilo puno posla na polju, roditelji djecu nisu slali u školu jer su im trebali za pomoć u poslovima. Oni koji nisu dulje vrijeme puštali djecu u školu, morali su platiti kaznu. Ljudi nisu imali novaca pa su išli u zatvor dan, dva.

Nada Petek, 74 godine

ŠTEFANIJA HORVAT

U školu sam krenula davne 1967. godine. Učitelji su bili jako strogi, a učenici boljeg imovinskog statusa bili su redari i zaduženi za pregled domaćih zadaća.

Za razliku od danas imali smo domaćinstvo, hrvatsko-srpski jezik i učili smo ćirilicu. Cijeli tjedan smo dobivali toplu, kuhanu hranu. Namirnice smo nosili od kuće (grah, zelje, krumpir...), a pripremali su ih u školi. Tjelesni smo uvijek imali vani na otvorenom, bilo ljeto ili zima jer nismo imali dvoranu.

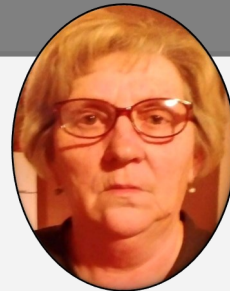
Štefanija Horvat, 56 godina

FRANJO BARBIR

U 1. razred sam pošao 1933. godine. U školu smo išli samo 4 školske godine i to pješke jer tada nije bilo autobusa. U 3. i 4. razredu smo pisali ćirilicu. U 4. razredu smo dobili TZK. Najčešće smo se razgibavali i povlačili uže. Najzastupljeniji sportovi bili su dodavanje i labudovanje (graničar) loptom od dlake koju smo sami izradili. Nekada u školi nije bilo kuhinje pa smo užinu morali nositi od kuće. Kad netko na satu nije slušao, bio je kažnjen. U školi mi je bilo vrlo lijepo i drago mi je što sam pohađao OŠ Šemovec. Današnje obrazovanje je puno drugačije jer se danas samo u prvom razredu uči više nego u moja četiri.

Franjo Barbir, 90 godina

NADA SOLAR

Od 1. do 4. razreda škola je bila u Bartolovcu, a od 5. do 8. razreda u školu smo išli u Šemovec, pješke ili biciklom. U razredu je bilo do 30 učenika. U osnovnoj školi smo imali 7-8 predmeta. Za razliku od danas, Vjeronauk smo imali samo u crkvi. Učenici su se najčešće kažnjavali stajanjem u kutu.

**Nada Solar,
60 godina**

DRAGICA LEVATIĆ

Osnovnu školu sam pohađala od 1957. do 1965. godine. U školi smo kao predmete imali i Domaćinstvo i Ruski. Klupe su bile drvene s malenim otvorima za tuš i nalivpero. Ispite nismo pisali, bili smo provjeravani usmeno. Učitelji su tada bili puno stroži. Jelo smo dobivali u školi, ali svatko je nosio svoj lončić i pribor za jelo. Jelovnik se sastojao od riže na mlijeku, graha, kruha, sira i slično. U školu smo išli pješice po šljunčanom putu svih 8 godina u paru, jedan iza drugoga, a jedan je išao kraj nas kao redar.

Dragica Levatić, 65 godina

Anketiranje učitelja

UČITELJI KAO TINEJDŽERI

I naši učitelji jednom su bili tinejdžeri. Oni najhrabriji pronašli su fotografiju iz tinejdžerskih dana te nam otkrili kakav je bio njihov glazbeni ukus kao tinejdžera, stil odijevanja te što im najviše nedostaje iz tinejdžerskih dana. Tko su ti učitelji, otkrijte sami.

Slušao sam Metallicu i samo Metallicu. Stil odijevanja bio mi je jednostavan, obavezno plave traperice i crna majica. Ništa mi ne nedostaje iz tinejdžerskih dana.

B.V.

Metallica...

Glazba...

Kao tinejdžerka slušala sam svašta. Plavi orkestar, Magazin, Prljavo kazalište, Parni Valjak... većinom hrvatsku pop-rock glazbu. Oblačila sam se drukčije nego danas. Većinom su to bile traperice, obične majice ili košulje. Nosila sam ravne cipele ili patike, i da, marte.. Tinejdžerskih dana se sjećam po bezbrižnom druženju s prijateljima, prvim ljubavima, simpatijama...

E.I.

Odjeća...

Frizure...

Slušala sam New Kids on the Block, Plavi orkestar, Tajči, Prljavo kazalište, Parni valjak. Nosila se frizura s podignutim šiškama, šišmiš-rukavi, trapeziće. Nedostaju mi izlasci i bezbrižnost!

D.B.

Slušala sam Psihomodo pop, Guns N' Roses, Prljavo kazalište. Nosili smo traperice, treger traperice, obične majice. Ja sam često nosila „ozbiljne“ kombinacije – kostime, hlače, sakoe. Zato danas volim nositi starke i traperice kad već nisam kao tinejdžer. :) Iz tog doba nedostaje mi bezbrižnost i opuštenost.

D.J.

Izlasci...

Prljavo kazalište, Crvena jabuka, Colonia, Kelly Family bili su moj glazbeni ukus. Nosio sam traperice i sportske majice ili mladenačke košulje. Nedostaju mi ljudi izlasci do ranih jutarnjih sati.

D.P.

Pop - rock glazba...

Slušala sam pop-rock; Josipu Lisac, Tutti Frutti, Crvenu Jabuku, Parni Valjak, Bijelo Dugme i Borisa Novkovića. Od stranih pjesama Madonna, Whitney Houston, Queen, Tinu Turner i Michaela Jacksona. Obavezno sam nosila traperice i po mogućnosti Levis 501 (što bolje izlizane), starke ili espadrile. Nosile su se komotne pamučne majice, prevelike muške košulje i prsluci. Iz tog doba najviše mi nedostaju prijatelji! Rijetko se družimo, ali kad se nađemo, osjećam se kao da smo se vidjeli jučer. L.V.T.

Guns N' Roses...

Slušala sam Prljavo kazalište, obožavala sam njihove koncerte. Također su bili popularni u određenim klubovima. Moj ukus bio je Oliver pa dugo nitko... onda Backstreet Boys, R.E.M., E.T., Nina, Tony, Neno Belan, Dvornik... Nosile su se tzv. šos-hlače, pa traperice, uske majice (tko si je to mogao dozvoliti), šilterice, a tko je imao levisice 501 (popularne 501-ke) taj je bio glavni frajer/ica. Nedostaju mi ljudi provodi i nezaboravna ljetovanja s prijateljicama te dugi noćni izlasci. M.V.

Prijavci...

levisice 501...

U moje vrijeme tek su se pojavili Backstreet Boys i Britney Spears, tako da sam njih dosta slušala. Od domaćih bili su popularni Toni, Nina Vanna, Giuliano, Giboni. U to vrijeme otkrila sam Luciana Pavarottija čiju sam kazetu danomice vrtjela. Glavni odjevni hit bile su traperice, a gore „obične“ pamučne majice ili široke sportske. Što šire - to bolje! Nije bilo mobitela, igrice, tako da smo bili „osuđeni“ na duge šetnje, okupljanja u parkiću, pisanje spomenara i dnevnika...sad vidim kako mi je mladost bila lijepa! I.Ž.

Prošla sam kroz različite faze od Guns N' Rosesa, Alanis Morissette, The Cranberriesa u 7. i 8. razredu pa do hip hopa i R'n'B-a u srednjoj školi. Odjeća je bila u skladu s glazbenim ukusom, od bojanja kose u osnovnoj do nekakve sportske elegancije u srednjoj bez previše šminke. Nedostaju mi iz tog doba izlasci i druženja s prijateljima koji su nakon gimnazije otišli po cijelom svijetu. M.K.

U 7. i 8. razredu slušala sam Guns N' Roses i Corey Smith. Od domaće glazbe nisam slušala ništa, baš ništa! Obavezno sam nosila starke, zelenu i crnu Levi' s traper jaknu. Najviše mi nedostaje osjećaj da imam puno slobodnog vremena i da su mi jedina obaveza škola i druženje s prijateljima. I.H.

Druženja

Slušala sam pop glazbu, stranu i domaću. Nosila sam trapez hlače, majice i vestice. Najviše mi nedostaju subotnji izlasci u nekadašnji disco klub „Lea“ u Pušćinama. N.B.

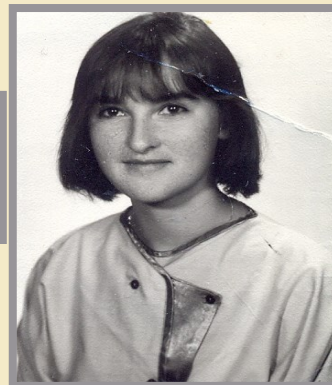

Od domaćih slušala sam Crvenu jabuku, Borisa, a kasnije Urbana. Najpopularniji su bili Prljavo kazalište i Parni valjak. Od strane glazbe u početku smo pjevušili pop uratke boy bandova (npr. New Kids in the Block), ali i klasike Beatlesa, kasnije Ramazzotia i Princa. U 80-im godinama nosila se široka odjeća. To su bile majice s velikim natpisima, živih boja (sjećam se jedne široke zelene s natpisima MARINE) ili indijske košulje (šarene-pačvork ili jednobojne). Hlače su bile obične traperice. Nedostaje mi bezbrižnost te svakodnevno društvo i događanja u školi (mada to i danas djelomično imam). M.L.

Ispijanje kave...

Slušala sam rock-pop glazbu: Borisa Novkovića, ET, Prljavo kazalište, Film, Azru, Bijelo dugme, Balaševića. Nosila sam casual stil, traperice obavezno. Nedostaju mi neobavezna druženja, subotnji plesnjaci, čage, svakodnevna ispijanja kave. A.L.

Bezbrižnost...

Slušala sam uglavnom domaću glazbu, Danijelu Martinović, Magazin, Gibonnia... Oblačila sam se vrlo staromodno, majka mi je najčešće dirigirala stil odijevanja. Nosile su se puf uvinute šiške. Iz tinejdžerskog doba najviše mi nedostaje slobodno vrijeme za čitanje, zaigranost i mladenački duh u meni. M.B.

Slušala sam Josipu Lisac, Mišu Kovača, Ivu Robića, Terezu Kesoviju, ABBU...Slušali smo glazbu s gramofonskih ploča, gledali festivale na TV-u, kasnije smo dobili magnetofon na vrpce pa kazetofon na kazete i tranzistore...Nosile su se karirane košulje. Moj je tata bio krojač pa sam naravno nosila njegove „kreacije.“ Sjećam se dugih razgovora s prijateljicama. B.P.

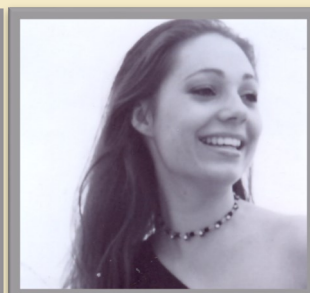
Tranzistori i kazete...

Kao tinejdžerka slušala sam Prljavo kazalište, Coloniu, Parni valjak, Balaševića... Obavezno sam nosila levisice, marte i uske majice s lađa izrezom. Nedostaje mi bezbrižnost. M.J.

Mrkva kraj...

Kao tinejdžerica većinom sam slušala popularnu stranu POP i ROCK glazbu koja se vrtjela na programima MTV i VIVA (bile su to grupe i solo izvođači; No Doubt, Destiny's Child, Britney Spears, Spice Girls, Linkin Park... U mojim ranim tinejdžerskim godinama nosile su se traperice (mrkva kraj), haljine i suknje sa čipkom i volanima (danas opet u trendu), široke majice s tiskanom slikom popularnih glazbenih grupa, karirane košulje, patike. Iz tinejdžerskih dana najviše mi nedostaju prijateljice i prijatelji s kojima sam se svakodnevno družila. K.J.

Pišemo krasopisom

Ovako se sjedilo

Terenska nastava prvašića

TRAGOM PROŠLOSTI

Zagorsku tradiciju u Starom selu Kumrovec doživjeli su prvašići s učiteljicama Sandrom Basan Petek i Renatom Eldan 6. svibnja 2016. u kojem su predstavljeni obrti i običaji Hrvatskoga zagorja.

Uz aktivno sudjelovanje u kreativnoj radionici krasopisa u autentičnom prostoru nekadašnje Niže kumrovečke škole, djeca su imala priliku sjediti u klupama škole stare preko sto godina, a zatim i posjetiti stalni muzejski postav uz upoznavanje starih tradicijskih radionica - izrada

drvenih igračaka, lončarska, kovačka i tkalačka radionica. Stare drvene kućice i najstariji zagorski zanati odnijeli su nas u potpuno jedno drugačije vrijeme.

Razgledali smo bajkoviti vanjski i unutarnji prostor kompleksa dvorca Trakošćan.

Prvašiće je izlet poveo u prošlost te dočarao zagorsku tradiciju ruralnog prostora s prijelaza 19. u 20. stoljeće.

Učiteljice Renata Eldan i

Sandra Basan Petek

Stara drvena kućica

Lončarska radionica

...o dječjim igrama nekad i danas

TKO NAM JE UKRAO DJETINJSTVO?

Naši roditelji, bake, djedovi i stariji često nam prepričavaju zgode i nezgode njihovog djetinjstva koje započinju rečenicom „ U moje vrijeme bilo je...“ Sjećaju se igara kao što su gumi gumi, stare košare, trule kobile, lopovi i policajci, crna kraljica 1,2,3, ledena baba, školice... Danas te igre „izumiru“ jer ih je zamijenio virtualni svijet.

Igre nekad

Danas je zajedničko većini djece da se zapravo ne znaju igrati! Od najranijeg djetinjstva ne odvajaju se od računala ili pak satima zure u TV. Dječja komunikacija se svela na telefoniranje i dopisivanje, a druženja postaju sve rjeđa. Nekad su ulice i igrališta odzvanjala dječjim smijehom i uzvicima, a danas zjape prazna. Današnja realnost su online igrice i društvene mreže. Nekad su društvene igre poput *Čovječe ne ljuti se*, *Mlin*, *Šah*, *Mau mau* zbližavale ljude, a sad ih te iste takve virtualne odvajaju.

Lutkice

Djevojčice su nekad od mama, baka i susjeda „nažicale“ krpiće, uzele škarice i konac te svojim lutkicama šivale odjeću. One nisu bile toliko lijepe i raskušne kao ove danas. Učile su i štrikati i heklati garderobu, izrađivale su namještaj od kutijica. Danas klinceze uz barbike dobiju kompletnu garderobu - cipele, sandale, čizme, konje, aute, kuće, skupocjeni namještaj. Posljedica toga je da djeca gube kreativnost, a na satovima Likovne kulture prava je umjetnost čak i izrezati papir.

A za kišnih dana...

Nekad su se djeca za kišnih dana skupila u kući jednog od prijatelja. Tamo su pjevali, plesali, svirali su usnu harmoniku, igrali su društvene igre, kartali su se kartama koje su sami izradili od kartona. Današnja djeca se za kišnih dana zavale u krevet, upale računalo i igraju igrice umjesto da odu kod prijatelja i družu se zajedno.

Drvene igračke

Nekad su očevi uzeli komad drva i svoj alat, počeli rezbariti drvo i za nekoliko sati dobili su

Igramo školicu

Potezanje užeta

PROJEKT „TJEDAN DANA BEZ EKRANA“

Učenici 5. i 7. razreda 4. - 11. travnja sudjelovali su u projektu „Tjedan dana bez ekrana“. Satovi Hrvatskoga jezika postale su radionice, a oni koji su željeli (i bili dovoljno hrabri), mogli su se u projekt uključiti i izvan nastave.

Drvene igračke

igračku po želji. Istina je da te igračke nisu bile savršene ko ove danas, ali su svejedno djeci izmamile osmijeh na lica i učinila ih sretnima. Nekad su djeca po pitanju igračaka bila skromna, a ona siromašnija nisu ni znala što je igračka iz dućana. Te igračke trajale su dugo i nisu im dosadile. Današnja djeca imaju punu sobu igračaka, ali zahtijevaju novije i ljepše koje će za par dana završiti sa starima.

Zaključujemo

Djeca su prije društvenih mreža i interneta komunicirala licem u lice kroz igru na ulici ili u kući. Kad je 2004. godine u naše živote ušao Facebook, situacija se promijenila. Razgovor uživo sveo se na dopisivanje, a igre lovice i loptanje su se pretvorile u virtualne igre na internetu. Je li nam Facebook stvarno ukrao djetinjstvo? Modernizacija i internet promijenili su djetinjstvo prošlosti od sadašnjosti.

Pišu: Emili Križanić, 6.b i
Lucija Marušić, 8.r.

Ciljevi projekta bili su smanjiti vrijeme ispred triju ekrana (mobitela, računala i televizora), vježbati kritičko mišljenje prema medijskim sadržajima, potaknuti na kvalitetnije i raznovrsnije korištenje slobodnog vremena, poboljšati komunikaciju i suradnju u obitelji te poboljšati odnos s vršnjacima.

Na satovima Hrvatskog učenici su se mogli uključiti u različite radionice;

- Obrada i analiza ankete o korištenju medija u svakodnevnom životu
- Dobre i loše strane medija
- Poruke koje nam šalju reklame
- Sapunice i njihov utjecaj na gledatelja

Kroz različite dramske radionice, na satovima smo osmišljavali reklame za beskorisne proizvode, snimali televizijsku reportažu i smišljali priču sapunice.

Naše dramatizacije

Izrađujemo plakate

Oni dovoljno odvažni koji su i izvan nastave provodili projekt, svaki su dan vodili dnevnik aktivnosti koje su donosile određen broj bodova. Aktivnosti provedene s prijateljima i roditeljima nosile su najviše bodova.

Svima koji su izdržali tjedan dana bez ekrana uručena su posebna priznanja, a oni s najvećim brojem bodova dobili su i posebne nagrade.

Evaluacijski listići koje su na kraju ispunjavali učenici i roditelji pokazali su nam da bi se bilo dobro „odmaknuti“ od ekrana na nekoliko dana barem jednom godišnje.

Najvažnije od svega je, ipak, da smo naučili kako mediji mogu biti jako korisni, ali i itekako štetni ako se njima ne koristimo na pametan način.

Učiteljica Maja Vitković

Osvrt na 23. državno Natjecanje iz Njemačkoga jezika

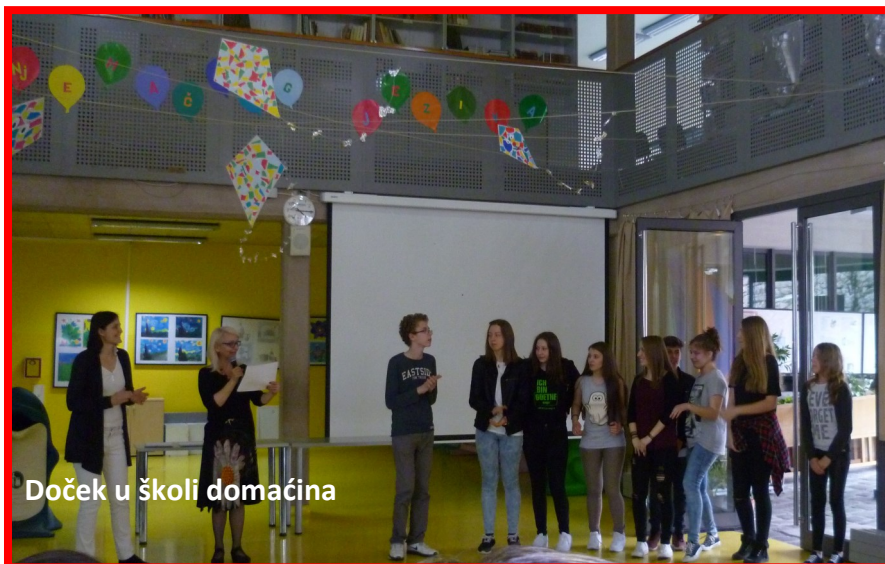
ENA SPRICHT DEUTSCH

Državno Natjecanje iz Njemačkog jezika za učenike osnovnih i srednjih škola održalo se od 11. do 13. travnja 2016. godine na otoku Krku. Škola domaćin natjecatelji- ma bila je OŠ Fran Krsto Frankopan. Ena Levatić predstavljala je našu školu na Državnom natjecanju s mentoricom profesoricom Dijanom Božak.

To su učinili ljudi koje sam tamo upoznala. U sobi sam bila s dvije odlične djevojke, a i upoznala sam divne ljude s kojima sam se fantastično provela, doslovno nasmijala do suza. Kući sam došla s predivnim i smiješnim uspomena- ma za koje su zaslužni i naši odlič- ni mentori koji su nam stvarno dali slobodu. Sve u svemu, natje- canje mi je donijelo puno novih iskustava, prijateljstva i uspjeha kojeg bih uvijek vrlo rado ponovi- la.

Ena Levatić, 8.r.

Pisani dio natjecanja sastojao se od zadataka za razumijeva- nje teksta slušanjem i čitanjem te pisanja sastavka. Usmeni dio sastojao se od razgovora s čla- novima Državnog povjerenstva tijekom kojeg se provjeravala kolika je učenikova komunika- cijska kompetencija na strano- me jeziku, jezični izričaj, točnost i izgovor. Državno na- tjecanje za mene je bilo jedno iskustvo koje ću zasigurno dugo pamtit. Krk je jako lijep otok

kojeg stvarno vrijedi posjetiti. Hotel i škola bili su predivni, stvarno bez zamjerke. No, nije to učinilo ovo moje iskustvo nezaboravnim.

U dobrom društvu

23. državno Natjecanje iz Geografije

UČENJEM DO DRŽAVNOG

Učenica 6. razreda Marta Majcen i njezina mentorica Marina Kožulj sudjelovale su na 23. državnom Natjecanju iz Geografije koje se održavalo od 20. do 23. travnja 2016. u Krapinskim Toplicama.

Na državno natjecanje plasirala sam se s 2. osvojenim mjestom na Županijskom natjecanju. Moja mentorica Marina Kožulj i ja strpljivo smo se pripremale za natjecanje još od početka školske godine.

Željno sam iščekivala dan kad ću sudjelovati na 23. državnom Natjecanju iz Geografije. Toga dana u 20 h bilo je svečano otvorenje natjecanja u Domu kulture nedaleko Toplice Hotela u kojem su bili smješteni svi sudionici.

Sljedećeg dana u 9h ujutro započelo je pisanje ispita i praktičnih radova u Osnovnoj školi Krapinske Toplice. Nakon pisanja ispita i ukusnog ručka uslijedio je posjet Muzeju seljačkih buna te posjet Mariji Bistrici gdje smo imali slobodnog vremena za sladoled i druženje. Po povratku rezultati su već bili gotovi.

Bila sam na 13. mjestu, ali već je ogroman uspjeh što sam se uspjela plasirati među toliko učenika na državno natjecanje. Sljedeće jutro bilo je slobodno pa smo ga iskoristili za kupanje u novouređenim Krapinskim toplicama.

Nakon toga uslijedila je podjela pohvalnica, priznanja i nagrada. Pamtit ću ovo iskustvo zbog novih prijatelja i zabavno provedenih dana.

Marta Majcen, 6.b

U Krapinskim Toplicama

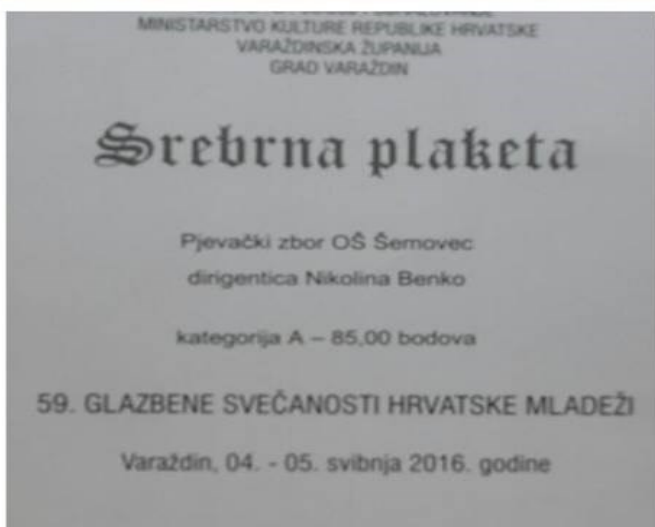

Dobila sam pohvalnicu

Marta u društvu prijatelja i mentorice

Zbor OŠ Šemovec i mentorica Nikolina Benko

Državno natjecanje zborova u Varaždinu

ZAPJEVALI KAO SLAVUJI

Na ovogodišnjem državnom natjecanju školskih pjevačkih zborova, koje se pod nazivom Glazbene svečanosti hrvatske mladeži već 48. put održava u Varaždinu, nastupio je i naš školski zbor 4. svibnja 2016., a dirigentska palica bila je u sigurnim rukama naše učiteljice Nikoline Benko.

Cijelo natjecanje na kome je nastupio 1 371 pjevač u 35 najboljih školskih pjevačkih zborova iz cijele Hrvatske podijeljeno je prema dobi pjevača i vrsti zbora u šest kategorija. Nastupe zborova pratilo je peteročlano stručno povjerenstvo koje je predvodila prof. Jasenka Ostojić. Svaki zbor predstavio se s

nekoliko skladbi od kojih je jedna od njih bila zadana.

Naš pjevački zbor izveo je skladbe: *Zaljubljeni mravac*, *Dimnjačar*, *Skriiveni cvijetak*, *Igra kolo* (kanon u troglasju) te zadanu skladbu u A kategoriji „*Tičkosić*.“ Ove godine naš zbor zasjaio je s novim mašnicama koje je financirala Općina Trno-

vec. Kao i svake godine, OŠ Šemovec ponovno je ostvarila odlične rezultate. Petu godinu za redom zbor iz OŠ Šemovec osvojio je srebrnu plaketu. Čestitamo svim zborovima i njihovoj voditeljici koja je s njima predano uvježbavala program da bi zapjevali kao slavuji.

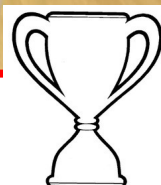
Emili Križanić, 6.b

Akreditiranje ekipa

Osvajili smo broncu

Državno prvenstvo u stolnom tenisu

ZADNJIM ATOMIMA SNAGE IGRALE ZA MEDALJU

Završnica Državnog prvenstva školskih sportskih društava Republike Hrvatske održalo se u Poreču od 24. do 26. travnja 2016. Našu školu predstavljala je muška ekipa u sastavu: Leon i Vito Milak, Simon Vincek, Timi Maslić, a ženska ekipa u sastavu: Mateja Bešenić, Stela i Sara Marčec te Lucija Sitar. Vodio ih je profesor Damir Popović i profesorica Valentina Balažinec.

Od poslijepodnevnih pa sve do kasnih večernjih sati u dvorani Intersport igrali su se mečevi Završnice stolnog tenisa. U finalu dječaka četvrto je mjesto pripalo momčadi OŠ Šemovec.

Na trećem su mjestu završile djevojčice OŠ Šemovec koje su zadnjim atomima snage igrale za medalju protiv jednako gorljivih protivnica iz OŠ Samobor. Pozitiva za vrijeme natjecanja,

navijanje za sve ekipe i momčadi, energija koja je vladala svim dvoranama pomogla je natjecateljima da se osjećaju sigurnima u sebe i u svoje vještine.

Lucija Marušić, 8.r.

Razbijanje treme

Županijska smotra Dani
kruha

ŠEMOVEČKE KOŠARICE

Domaćin Smotre, Dani kruha – dani zahvalnosti za plodove zemlje u subotu, 17. listopada 2015. bila je Osnovna škola Ludbreg, a predstavile su se 33 osnovne i srednje škole te odgojno-obrazovne ustanove. Prvi puta predstavila se i naša škola s voditeljicama, kreativnim učiteljicama Ivanom Žuljević i Ivanom Grokša te učenicima Sarom Kučiš, Margaretom Jagić i Gabrijelom Petekom.

Naš štand na Županijskoj smotri

Prije otvorenja Smotre, u 9:00 sati, služila se sveta misa u ludbreškoj crkvi Presvetog Trojstva koju je predvodio varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak, a svečanost je nastavljena u prostorijama Osnovne škole Ludbreg gdje su se na prigodnim štandovima izložile različite vrste kruha, peciva i kolača te pokazale bogatu tradiciju i raznovrsne običaje naših krajeva.

Bilo je prekrasnih proizvoda za prodaju kao što su med, čajevi, keramičke posude... Prosudbeni komisija u sastavu Snježana Hranić, Sabina Lončarić, Nada Horvat i Vladimir Cesar, imala je težak zadatak među svom raskoši boja, mirisa i okusa odabrati najljepši i najraskošniji štand. Ocijenili su izložbene štandove svih škola te za pobjednika odabrali Osnovnu školu Svibovec koja će biti domaćin iduće Smotre. Naše učenice ostavile su dojam na prolaznike i komisiju svojom značajnom pojavom i domišljatošću. Svojim prijateljskim pogledima i osmjesima privukle su pažnju i dijelile kolače, plodove i razne blagodatne koje su se našle na našem štandu, ali najviše od svega, prolaznike su se dojmile pletene košarice koje simboliziraju šemovečki kraj!

Sara Kučiš, 6.r.

Dobili smo priznanje

PUCKE V SELU U ZLATARU

Pjesma Luke Božaka, „Pucke v selu“, učenika 6.b razreda tiskana je u Zborniku te time predstavljala našu Školu na 46. Zboru malih pjesnika u Zlataru.

PUCKE V SELU

Pucke v mojem selu
lepe su kak golobice.
Jene su tenke kak botice,
druge pak debele kaj repe.

A da bi ih Francek štel,
svašta zi sebe delaju.
Lasi si frčeju i forbaju.
Umetne nofte mečeju.

Se bi štele manekenke biti,
ali treba se i vučiti.
Cele dane na Fejsu čekaju
da ih Francek i Jožek zljakaju.

Luka Božak, 6.b

Mentorica: Martina Barulek

Luka Božak

KAJKAVSKO OZRAČJE

Ema u Zelini

U subotu 24. listopada 2015. održana je u Sv. Ivanu Zelini već tradicionalna 35. Smotra dječjega kajkavskog pjesništva „Dragutin Domjanić“.

Na smotru je prijavljeno 455 radova učenika osnovnih škola s kajkavskog govornog područja.

Stručni ocjenjivački sud u sastavu dr.sc. Ivo Kalinski, dr.sc. Božica Pažur i dr. Joža Skok odabrali su za ovu Smotru 75 radova objavljenih u zbirci „Čarobni svijet“.

Među njima je i pjesma učenice naše škole Eme Novosel „Pravo selsko dete.“ Čestitamo Emi na uspjehu i želimo joj još puno pjesama!

Ema Novosel, 7.b.

Mentorica: Maja Vitković

PRAVO SELSKO DETE

Pravo selsko dete je kaj tačke zna peljati,
al ž njima, bormeš, i bedastoče delati.

Pravo selsko dete more v šumi čubeti celi den...

Prek potoka skakati i ne se zgubiti.

Pravo selsko dete zna i traktor vužgati,
pak susedu malo zemlju zravnati.

Pravo selsko dete zna i v blato skakati,
a ne se za saku sitnicu plakati.

Mobiteli i internet selskoj deci ne trebaju,
oni v prirodu glediju.

I ž njom živiju.

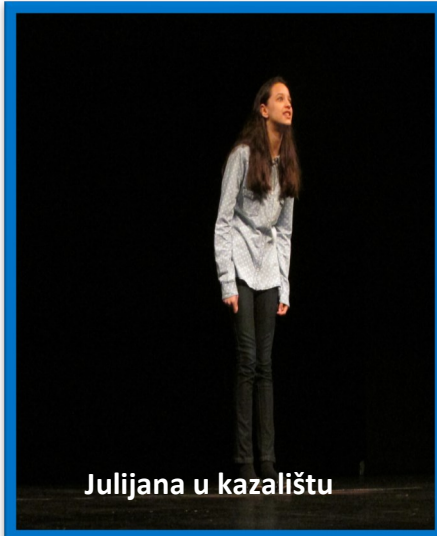
I zato vam velim ,
gradsku decu -
v drugu kategoriju delim.

Ema Novosel, 7.b

Županijska smotra LiDraNo 2016.

NA DASKAMA KOJE ŽIVOT ZNAČE

Nakon uspjeha na Međupćinskoj smotri LiDraNo 2016. učenice naše škole sudjelovale su na Županijskoj smotri. Domaćin smotre ove je godine bila Osnovna škola Bisag. U svim izrazima na smotri je sudjelovalo ukupno 236 učenika i 70 učitelja mentora iz 40 osnovnih škola Varaždinske županije i grada Varaždina.

Julijana u kazalištu

Prvog dana Smotre, 26. veljače u OŠ Bisag održani su okrugli stolovi za literarni, novinarski i radijski izraz. U novinarskome izrazu našu školu predstavljale učenice **Marta Majcen** (intervju: „Lutke koje nose stotinu svjetova“) s mentoricom učiteljicom Majom Vitković te učenica **Ena Jedvajić** (članak-portret: „Pregršt medalja osvojenih u divljim vodama“) s mentoricom Martinom Barulek.

U pojedinačnome dramsko-scenskome izrazu našu školu je predstavljala učenica **Julijana Kurtek** koja je izvrsno kazivala poeziju (M.Tušek: „Riječi“) i dobila pohvale Prosudbenog povjerenstva za svoj nastup.

Županijska smotra LiDraNo 2016. za dramsko-scenski izraz održana je u varaždinskom Hrvatskom narodnom kazalištu.

Mentorica joj je bila učiteljica Maja Vitković. Iako se nismo plasirali na državnu razinu, bogatiji smo za još jedno novo iskustvo.

Piše: Lucija Marušić, 8.r

NAŠI UČENICI SUDJELOVALI NA ŽUPANIJSKIM NATJECANJIMA

I ove smo školske godine imali 164 prijave za školska natjecanja iz svih područja. Naši su vrijedni i marljivi učenici uz potporu svojih mentora postigli izvrsne rezultate prolaskom na županijsku razinu natjecanja dok su neki pozvani i na državnu razinu.

Hrvatski jezik: Marta Božić, 7.b, mentorica učiteljica Maja Vitković
Katja Bengeri, 8.r., mentorica učiteljica Martina Barulek

Njemački jezik: Ena Levatić, Mia Ešpić, 8.r., mentorica profesorica Dijana Božak

Matematika: Matija Božić, 8.r., mentorica učiteljica Lucija Vrbanec Topolnjak

Tehnička kultura: Marta Majcen, Ela Foder, Adela Varović, 6.b, Denis Črepinko, Mihael Kurtek, 6.a, Tena Čvrk, 5.b, Sara Marčec, 5.b, Ivan Klarić, 5.b, mentorica učiteljica Ivana Hitrec

Promet - INA: Dora Šucek, 5.a, Matea Lukčić, 5.b, Tomislav Majcen, 5.a, Ivan Klarić, 5.b, mentorica učiteljica Ivana Hitrec

Povijest: Margareta Jagić, 7.b, mentorica profesorica Marina Kožulj

Geografija: Marta Majcen, 6.b, Leona Pačalat, 5.a, mentorica profesorica Marina Kožulj

Biologija: Matea Gereci, 8.r., mentorica profesorica Emina Ister

Glazbena kultura: Pjevački zbor, mentorica učiteljica Nikolina Benko

Likovna kultura: Vinko Presečki, 6.a, mentorica učiteljica Katarina Juričinec

Informatika: Leonardo Mihalina, 6.b, Karlo Kreč, 8.r., Borko Božić, 5.b, mentorica Dubravka Jug

Tjelesna i zdravstvena kultura: stolnotenisači, muška ekipa u sastavu: Leon i Vito Milak, Simon Vincek, Timi Maslić, a **ženska ekipa u sastavu:** Mateja Bešenić, Stela i Sara Marčec te Lucija Sitar. Vodi ih mentor profesor Damir Popović.

Muški nogomet: David Rog, Jakov Petek, David Butek, Dinko Tomašić, Domagoj Hamelec, David Božić, Denis Huđek, Neven Cečelja, Filip Magdalenić, Borko Božić, Gabrijel Petek, Filip Lukić.

Vodi ih mentor profesor Damir Popović.

LIK 2016.

KREATIVNI VINKO

Dana 26. veljače 2016. otvorena je izložba učenika osnovnih i srednjih škola iz područja vizualnih umjetnosti i dizajna Varaždinske županije – LIK 2016. Izložba je inspirirana temom *MEDITERANA* koju su učenici osnovnih škola prikazali u grafičkoj tehnici karton – tiska. Od pristiglih 272 učeničkih radova izložen je rad učenika naše škole, Vinka Prešekog iz 6. razreda pod vodstvom mentorice Katarine Juričinac.

Vinkov rad

Lucija Sitar

FESTIVAL „DJECA PIEVAJU“

U prepunoj dvorani Graberje u petak, 18. ožujka održan je četvrti po redu međunarodni festival „Djeca pjevaju“ gdje je izvedeno 19 autorskih pjesama.

Našu školu predstavile su učenice Lucija Sitar, 5. razred s pjesmom „Ostvoreni san“ i Emina Ajhler, 7. razred s pjesmom „Volim te.“

Boдрili su ih učenici od 5. do 8. razreda zajedno s ravnateljicom Marinom Hižak, a besplatan prijevoz omogućio je načelnik Općine.

Piše: Emili Križanić, 6.b

PRIMJER DRUGIMA

U prostorijama Pastoralnog centra Župe Majke Božje Snježne u Trnovcu 15. travnja 2016. Općinsko vijeće Općine Trnovec Bartolovečki dodijelilo je nagradu za postignute iznimne rezultate učenici osmog razreda Katji Bengeri.

Nagrada učenici generacije

Dobrodošlica prvašićima

PUNA TORBA KNJIGA, A GLAVA BRIGA

Uzbuđena lica prvašića

Školsko zvono zazvonilo je 7. rujna 2015. i označilo početak nove školske godine. Školarci, mali i veliki, zasjeli su u školske klupe, a među njima i 29 prvašića.

Mali đaci sa svojim roditeljima uzbuđeno su čekali početak priredbe koju su za njih pripremili stariji učenici sa svojom razrednicom Biserkom Pokos.

Na početku programa, roditelji naših novih prvašića obratila se ravnateljica škole Marina Hižak, nakon čega je okupljene

pozdravio i **gospodin Zvonko Šamec**, načelnik Općine Trnovec Bartolovečki koji je posjetio našu školu u pratnji **gospođe Sonje Ružić**, pročelnice Jedinственog upravnog odjela Općine. Nakon vesele priredbe prvašići su otišli upoznati svoje nove učionice i **učiteljice Renatu Eldan** i **Sandru Basan Peček**. Svi mališani kažu kako im je lijepo u školi zbog dobrih i veselih razrednica te zanimljivih i poučnih predmeta.

Adela Varović i

Marta Majcen, 6.r.

Posjet policajca

OPREZNO U PROMETU

Prvašići zajedno sa svojim učiteljicama s osmijehom na licu dočekali su stričeka policajca iz Policijske uprave Varaždinske dana 7. listopada 2015.

Striček policajac imao je zadatak prvašićima približiti osnove prometnih pravila te ih upoznati s pravilnim i korektnim ponašanjem na cesti. Pozorno su ga slušali, upijali svaku njegovu riječ i učili kako se ponašati u prometu.

Saznali su da se smiju voziti biciklom tek s 10 godina po glavnoj cesti i to uz pratnju roditelja.

Naše prvašiće dodatno su razveselili reflektirajući prsluci koje su dobili na kraju druženja.

Daria Hamelec i

Magdalena Čvrk, 6.r.

Priredba dobrodošlice

Prvašiće posjetio policajac

Sudjelovali u akciji „Usvojite dupina“

USVOJILI SMO SANTIAGA!

Učenici šestih razreda, uz pomoć profesorice Emine Ister sudjelovali su u akciji Plavog svijeta, „Usvojite dupina.“ Time su podržali Jadranski projekt „Dupin“ i aktivnosti istraživanja i zaštite dobrih dupina na području Lošinja i Cresa, te poduprli zaštitu okoliša u kojem borave.

Usvajanje jednog od dobrih dupina je direktna donacija Institutu Plavi svijet i potpora naporima za očuvanje dupina, kitova i morskog okoliša.

I učenici šestih razreda u sklopu izborne teme na satu Prirode, osim što su izrađivali plakate, gledali dokumentarni film o dupinima, novčanom donacijom usvojili su dupina Santiaga. To je mladi dupin koji je pri jednom susretu poklonio ulovljenu ribu donijevši je pred istraživački gumenjak čime je osvojio srca znanstvenika. Razred je dobio diplomu s potvrdom o usvajanju te fotografiju usvojenog dupina s tekstom koji ga opisuje.

Ukoliko želite saznati nešto više o dobrim dupinima, projektima ili o usvajanju dupina, posjetite web stranicu Instituta „Plavi svijet“.

Stela Masten, 6.a

Znali ste?

Kako dupini piju vodu?

Dupini, iako žive u vodi, vodu ne piju, već je dobivaju jedući svoj plijen. S obzirom da je koža dupina nepropusna za vodu, količina vode koja im je potrebna nije velika.

Vide li dupini dobro?

Dupini imaju fleksibilnu leću te se smatra da je njihov vid jednako dobar pod morem kao i iznad mora.

Koliko dugo dobri dupini mogu roniti?

Ovisno o tome što rade, dobri dupini pod morem provode različito vrijeme. Tako pod morem provode oko 3-4 minute dok love. No, u slučaju da se nalaze u opasnosti, dobri dupini mogu pod vodom provesti i 6-7 minuta.

Koliko duboko mogu zaroniti dobri dupini?

Ovisno o području u kojem žive, rone u prosjeku na dubine između 30 i 70 metara, no mogu zaroniti i do 300m.

Koliko žive dobri dupini?

Poznato je da dobri dupini mogu živjeti i preko 50 godina. Kao i kod brojnih drugih sisavaca, ženke u prosjeku žive nešto duže. Ipak, procijenjena prosječna starost koju doživljavaju u prirodi iznosi nešto preko 30 godina.

Zašto se dobri dupini uvijek smiju?

Ljudi često smatraju da su dupini uvijek dobre volje, sretni i dobro raspoloženi. Međutim, istina je potpuno obrnuta - usta dupina izgledaju potpuno jednako i kad su dupini sretni i kad su ljuti!

Kako dupini sišu mlijeko?

Dupini ne sišu mlijeko već ga majka kontrakcijom mišića istiskuje iz svojih mliječnih žlijezda u usta mladuncu.

Usvojili smo Santiaga

Nikolinje u školi

POSJET SVECA KOJEGA VOLIMO

Sv. Nikola, zaštitnik djece, pomoraca, djevojaka, siromaha, đaka svake godine, baš na svoj dan nađe put do naše škole na veselje svih: učenika i djelatnika naše škole.

Svi dobri učenici od svetoga Nikole u petak 4. prosinca dobili su pohvalu i poticaj da ostanu takvi. Sve njih i učitelje zasladio je malim darom.

Zapitali smo ga zašto s njime nije došao krampus, no dobili smo jasan i kratak odgovor – u našoj školi nema zločeste djece.

Stela Masten, 6.a

Sv. Nikola posjetio prvašiče

Priredba najmlađih za sv. Nikolu

PJESMA ZA SV. NIKOLU

Na priredbi, u subotu 5. prosinca najmlađi su dočekali našeg najdražeg sveca sv. Nikolu.

Na početku gospođa Anita Rep i načelnik Općine Trnovec Bartolovečki Zvonko Šamec pozdravili su sve prisutne. Program priredbe pripremila su djeca dječjeg vrtića Mala Oaza iz Bartolovca i djeca Male škole Šemovec sa svojim temama. I ove je godine Nikolinje bilo ispunjeno recitacijama i igrokazima, pjesmama i plesom, a djecu su iznenadili krampus i sveti Nikola slatkim poklon paketom.

Ples najmlađih

Posjetila nas Sanja Pilić

PISANJE U GENIMA

Našu školu posjetila je poznata spisateljica Sanja Pilić, a književni susret održan je 23. studenog 2015. u školskoj dvorani gdje su je dočekali učenici od 3. do 8. razreda zajedno sa svojim učiteljicama i ravnateljicom. Tijekom jednosatnog druženja s učenicima govorila je o svom književnom stvaralaštvu i načinu na koji dolazi do zanimljivih ideja i priča.

Ravnateljica pozdravlja gošću

Sanja Pilić praunuka je Zofke Kveder, kćer Sunčane Škrinjar-rić i mama Vladimire Spindler. Otkrila nam je da su umjetnički geni dosta obilježili njezin život jer sama kaže „jabuka ne pada daleko od stabla.“ Svakako je bilo zanimljivo čuti kako je upravo Sanja bila inspiracija za pisanje svojoj majci, poznatoj književnici za dje-
cu Sunčani Škrinjar-rić.

Na vedar i učenicima pristupačan način književnica je predstavila pojedine likove iz knjiga, otkrila je koju boju najviše voli i zašto, kada je počela pisati, koje su najčešće teme njezinih knjiga, voli li pisati, putovati i još mnogo toga. Na samom kraju susreta učenici su sa svojim primjercima knjiga Sanje Pilić strpljivo čekali auto-
grame.

Stela Masten, 6.a

Brojna pitanja učenika

Sanjin ILI/ILI:

Čokolada/vanilija

Elegancija/udobnost

Čaj/kava

Kazalište /film

Sanjinih 5 naj:

Najdraži pisac:

Erich Kästner

Najdraža boja:

crvena

Najbolji predmet u školi:

Hrvatski jezik

Najdraža životinja:

mačka

Najdraža isprika:

Ne mogu sada.

Pozdravna riječ ravnateljice

Naše male voditeljice

Međuopćinska smotra LiDraNo 2016.

KREATIVNI U PISANJU I SPRETNI NA SCENI

Osnovna škola Šemovec 10. veljače 2016. bila je domaćin Međuopćinske smotre LiDraNo 2016. za područje Jugoistok. Šemovečka škola ugostila je tako ravnatelje, mentore i učenike OŠ Beletinec, OŠ „Vladimir Nazor“ Sveti Ilija, OŠ Trnovec, OŠ Jalžabet i OŠ Kneginec Gornji.

Uoči programa scenskih nastupa u Društvenom domu Šemovec sudionike i goste Smotre pozdravila je ravnateljica **OŠ Šemovec Marina Hižak**, a natjecanje je otvorio načelnik **Općine Trnovec Bartolovečki Zvonko Šamec**, koji je naglasio da je najviše ponosan na svoje dvije dame, OŠ Trnovec i OŠ Šemovec s kojima lijepo surađuje.

Nakon scenskih nastupa održani su **okrugli stolovi za literarni, novinarski i dramski izraz** u OŠ Šemovec, a Povjerenstva su pohvalila rad učenika i njihovih mentora.

U literarnom izrazu na Županijskoj smotri LiDraNo 2016. sudjelovali su Klara Požgaj, 4.r.: *Listek žotek* (mentorica: Danica Detić, OŠ „VI. Nazor“ Sveti Ilija), Lana Drvoderić: *Nišť koristi* (mentorica: Nevenka Stanojević Zorko, OŠ Trnovec), Sara Juriša, 7.r.: *Suncokreta spas* (mentorica: Nikolina Cikač, OŠ „VI. Nazor“ Sveti Ilija) i Marija Kočet, 6.r.: *Jedan sasvim (ne) običan dan* (mentorica: Ivana Trogrlić, OŠ Kneginec Gornji).

U novinarskom izrazu na Županijsku smotru išli su Anamarija Plantak, 8.r.: *Plavi svijet* (mentorica: Maja Priher, OŠ „VI. Nazor“ Sveti Ilija),

Julijana kazuje poeziju

Načelnik Zvonko Šamec otvorio Smotru 2016.

Literarno, dramsko i novinarsko Povjerenstvo

Marta Majcen, 6.r.: *Lutke koje nose stotinu svjetova* (mentorica: Maja Vitković, OŠ Šemovec) i Ena Jedvajić, 8.r.: *Pregršt medalja osvojenih u divljim vodama* (mentorica Martina Barulek, OŠ Šemovec.)

U dramskom izrazu, pojedinačni nastup, sudionici Županijske smotre LiDraNo 2016. bili su Ana Novotni, 4.r.: monodrama *Julika* (mentorica: Antonija Bobek, OŠ Knežinec Gornji) i Julijana Kurtek, 5.r.: kazivanje poezije *Riječi* (mentorica: Maja Vitković, OŠ Šemovec), a **skupni nastup** Dramska grupa viših razreda: *Trnoroža* (mentorica: Suzana Đurasek-Divjak, OŠ Beletinec) te Lutkarska skupina viših razreda: *Kraljevna*

na zrnju graška (mentorica: Maja Priher, OŠ „VI. Nazor“ Sveti Ilija). Odličan je bio i nastup učenika 5.r. naše škole, Damjana Kurteka s monologom *Hrabrost* kojeg je uvježbala učiteljica Maja Vitković. U novinarskom izrazu natjecale su se i učenice Stela Masten s reportažom *Čekam nekog tko bi me volio* i Katja Bengeri s problem-skim člankom *Modni trendovi –*

obveza ili nova ovisnost. U literarnom izrazu sudjelovale su Mia Ešpić s pjesmom *Beskraj* i Ena Jedvajić s pjesmom *Moram se vučiti*.

Čestitamo svim učenicima i njihovim voditeljima koji su se plasirali na Županijsku smotru LiDraNo 2016.

Stela Masten, 6.a

Damjan Kurtek u zanosu hrabrosti

Provedena druga komponenta projekta „Nasilje preko interneta - cyberbullying“

ZAŠTITI SVOJ PROFIL

U sklopu preventivnog projekta pod nazivom „Nasilje preko interneta - cyberbullying“ koji je koncipirala Policijska uprava varaždinska, policijska službenica Tatjana Novak u srijedu 19. ožujka 2016. održala je kreativnu radionicu s učenicima šestih razreda u trajanju od dva školska sata.

Riječ je o drugoj komponenti navedenog projekta kojem su opći ciljevi podići razinu znanja djece o pravilima ponašanja na društvenim mrežama, informirati ih o problematici nasilja na internetu, ukazati na važnost uvažavanja drugih prilikom korištenja interneta i društvenih mreža te zaštitu osobnih podataka i privatnosti. Prvo pravilo je da svoje osobne podatke (ime, prezime, adresa, datum rođenja, broj mobitela...), ne smiju davati nikome osim službenim osobama. Prije svoje trinaeste godine ne bi smjeli imati Facebook,

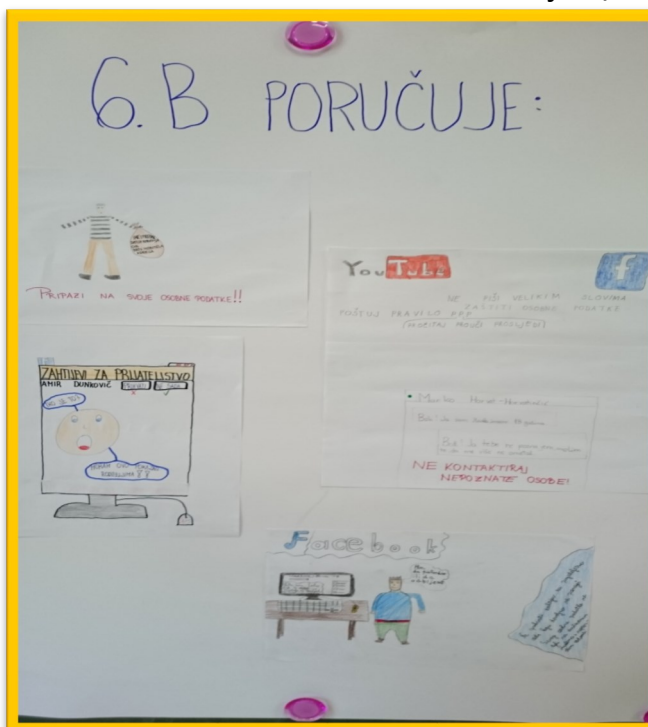
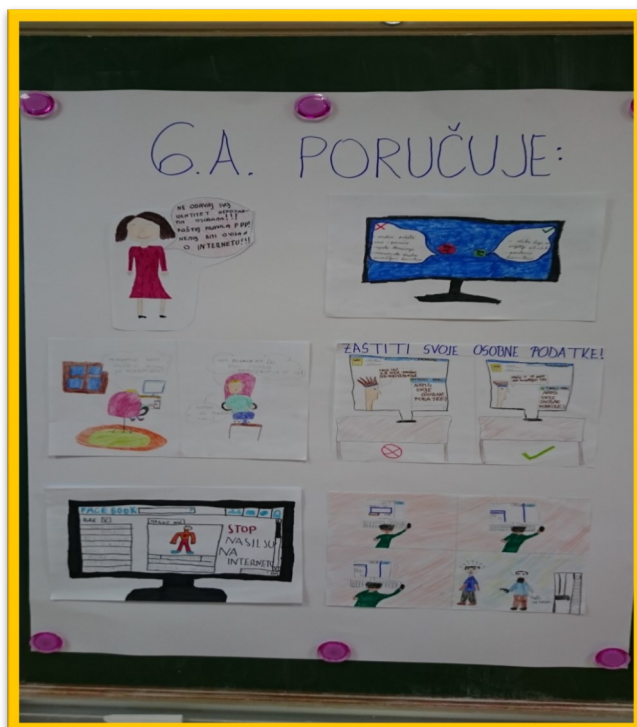

Kreativna radionica

a ako ga imaju, sve osobne podatke treba zaštititi lozinkom. Također, više od tri sata svakodnevno provedenih na računalu i internetu shvaća se ovisnošću.

Nakon toga zajedno su izradili plakat na kojem su crtežima poručili poruku o ponašanju na internetu ostaloj djeci i učenicima.

Marta Majcen, 6.b

Druženja na bazenima

Dobili smo diplome

Škola plivanja

I TREĆAŠI SU PROPLIVALI

Nakon više godina ponovo je krenula Škola plivanja za učenike trećih razreda osnovnih škola s područja Općine Trnovec Bartolovečki. Tako je petodnevnu školu plivanja uspješno završilo 30 učenika 3.a i 3.b razreda Osnovne škole Šemovec koje su 6. svibnja 2016., završnog dana obuke, posjetili načelnik Općine Trnovec Bartolovečki Zvonko Šamec i ravnateljica škole Marina Hižak.

Kroz ovih zabavnih pet dana „sportskoga života“ i druženja učenici su pokazali veliku hrabrost i trud, na ponos svojih učiteljica Gordane Hajdarović i Jasminke Magdalenić koje su pratile njihove uspjehe

dobreći ih s tribina. Neki su proplivali, a mnogi su usavršili svoje znanje plivanja i dobro se zabavili te naigrali u bazenu. Za svoj trud dobili su diplome i postali plutači, plivači početnici ili plivači.

Veliko hvala Općini Trnovec Bartolovečki na omogućenim sredstvima za sudjelovanje u Školi plivanja, a trećaši poručuju da će svoje plivačke vještine razvijati i dalje.

Stela Masten, 6.a

– Nakon što je prije više godina došlo do pauze u provođenju Škole plivanja s ovom smo godinom opet uveli praksu da svi učenici trećih razreda s područja Općine prođu kroz obuku. Nekima je to prilika da proplivaju dok je za mnoge samo nadogradnja njihovog plivačkog znanja – rekao je načelnik Šamec.

Posjetili nas načelnik i ravnateljica na bazenima

Katja Bengeri, naša osmašica, mlada sportska nada Hrvatske

PREGRŠT MEDALJA OSVOJENIH U DIVLJIM VODAMA

Mirne ili divlje vode, brzo gibanje. Spust malim čamcem kajakom koji se pokreće ljudskom snagom i posebnim veslom s dvjema lopaticama. Grubi opis olimpijske discipline koja nije "mačji kašalj", već uvod u priču o djevojci Katji, mojoj najboljoj prijateljici koju poznajem od 1. razreda osnovne škole. Imamo slične ciljeve u životu, razumi-

Sportašica u duši

Katja je oduvijek bila sportski tip djevojke, sportske građe i sportskog duha. Veslanjem se najprije počeo baviti njen mlađi brat, a kad je čula sve dogodovštine s treninga i ona se odlučila za taj sport. Tada je imala 11 godina. No, to sve ne bi bilo moguće da nema njenih roditelja koji su je uvijek savjetovali i vozili na brojna natjecanja. Nitko u sportu nije nezasluzeno pobjednik niti je uspio preko noći. Zna da se za rezultate treba pomučiti, ali zna i način kako nešto postići. Uvijek se trudila postati što bolja u svemu što pokuša, stoga joj je tako i cilj bio postići dobre rezultate, upoznati nove ljude i posjetiti nova mjesta. Što ju čini dobrom sportašicom? Za mnoge će odgovor na pitanje biti mukotrpan dugogodišnje vježbanje, inteligencija ili tjelesne osobine, a nju dobrom sportašicom čini njena ljubav prema veslanju i činjenica da vesla samo zbog sebe. Veslanje je smiruje i opušta pa kaže da ovaj avanturistički sport ne bi mijenjala ni jednim drugim.

Katja u divljim vodama

Veslanje – bezopasan sport?

Kod svakog sporta postoje opasnosti, tako i kod veslanja. Upravo zbog toga Katja je trebala veliku podršku svojih najmilijih. U početku su se njezini djedovi i bake jako bojali za nju. Željeli su da se bavi nekim bezopasnim sportom, no kada su je vidjeli kako vesla, shvatili su da se dobro snalazi na vodi i da bi trebala nastaviti trenirati.

Trening uvijek započinje zagrijavanjem pa laganim spustom.

Ukoliko trenira slalom, trenira ispod željezničkog ili cestovnog mosta na rijeci Dravi. Ako se pak odluči za spust, ide u spustaški čamac i vesla oko 1.5 km uzvodno te se vraća natrag.

Treninzi joj traju otprilike 1 sat, no ljeti i više jer se na kraju treninga zna i okupati. Zimi se treninzi najčešće održavaju na bazenima gdje pliva i vježba.

Pri treninzima joj najviše pomažu trener Darko Tomašek i njezin otac.

Osvojila pregršt medalja

Vježbanjem do medalja

Katja je do sada veslala na Dravi, Savi, Krki, Soči, Ljubljanici, Uni i Gurku. Kaže da ne osjeća strah ako poznaje vodu i već je na njoj veslala, no ako joj je voda nepoznata, nije joj baš uvijek ugodno. Prije natjecanja uvijek ima tremu, no kad krene i počne veslati, smiri se i odvesla najbolje što može. Najveći uspjeh postigla je godine 2015. u Bihaću. Postala je državna prvakinja u slalomu u kajaku u kategoriji seniorki.

Sudjelovala je i u slovenskom državnom prvenstvu na rijeci Soči gdje je u sprintu imala najbolje rezultate. Sudjelovala je na još puno natjecanja i zadovoljna je svim svojim rezultatima. Kaže da su joj najdraže sve medalje koje je osvojila u Sloveniji jer smatra da je konkurencija puno veća u stranim zemljama.

Idol u veslanju joj je Emil Milihram koji je šesterostruki svjetski prvak u spustu. Često ga viđa na treningu i nije mu problem dati joj pokoji savjet.

Zanimljivosti o Katji

Katja je svih ovih 7 godina školovanja iz svih predmeta redala same petice, a vjerujem da će i ovu posljednju godinu. Želi se upisati u Prvu gimnaziju, a kasnije i završiti Kineziološki fakultet. Veslanje ne misli ostaviti, već se njime baviti usput uz posao.

Veoma je skromna pa ni ne voli govoriti o svojim uspjesima pred prijateljima jer smatra da za to nema potrebe.

Kad je prvi put postigla uspjeh u veslanju, osjećala se ponosno i iznenađeno, ali je osjećaj potrajao jedan dan, kasnije se osjećala kao i prije.

„Kad nešto ostvarim, imam potrebu za još boljim rezultatima,“ rekla je. Žao joj je što je kajak u Hrvatskoj slabo razvijen sport i zbog toga su lošiji uvjeti za treniranje. Vjerojatno će uvijek ostati tako, no ona nema nekih problema s tim. Katja vozi kanu i kajak. Kanu se pokreće veslom s jednom lopaticom, a kajak veslom s dvije lopatice. Uz veslanje Katja svira i klarinet, a sve to zajedno oduzima joj puno vremena, no ne žali se. Ponekad bi se željela više družiti s prijateljima, no nedostatak vremena joj to ne dozvoljava. Jako je zahvalna svojim roditeljima koji su joj to sve omogućili te se jako trude i stalo im je do toga. Brat Roko isprobava divlju vodu i više se zabavlja. Kada vesla spust, Katja razmišlja o životu, a kad je na divljoj vodi, drži je adrenalin i jako je oprezna.

Ovo je bila priča o mojoj prijateljici Katji, mladoj sportskoj nadi Hrvatske, o kojoj ćemo, nadam se, još puno toga lijepoga čuti. **(rad predložen na Županijsku smotru LiDraNo 2016.)**

Piše: Ena Jedvajić, 8.r.

Sudjelovala na brojnim natjecanjima

Obilježili smo Hrvatski olimpijski dan

SPORTOM DO ZDRAVLJA

Učenici i učitelji OŠ Šemovec obilježili su Hrvatski olimpijski dan 10. rujna 2015. Projekt je osmislio i vodio profesor Damir Popović.

Učenici su u školu došli u bijelim majicama koja taj dan simbolično označava sportski i zdraviji način života te povezuje sve ljude. Učenici od 1. do 8. razreda predavali su „baklju“ (štafetnu palicu) od razreda do razreda te su zajedno sa svojim razrednim i predmetnim učiteljima dolazili u dvoranu gdje su otrčali dva kruga, pogledali

Proučavamo Olimpijske igre

Palica u rukama petaša

video snimke stare i do 60 godina, stara pisma te knjigu „Blago olimpijskih igara.“

Cilj obilježavanja ovog dana bio je da se promovira sport kao zdravlje, igra i zabava te da se potakne učenike na aktivno bavljenje sportovima koji su im na raspolaganju u sredini u kojoj žive.

Adela Varović, 6.b

Obilježili smo Dan sjećanja na žrtve Vukovara

Prigodno smo obilježili 24. godišnjicu sjećanja na stradanje Vukovara i njegovih stanovnika u srijedu, 18. studenog 2015. zapalivši lampione ispred škole.

Palimo lampione

LAMPIONI ZA HRVATSKE HEROJE

Slušamo potresnu priču

Učenica Stela Masten pročitala je potresnu „Priču o neprijateljima“ Siniše Glavaševića, a vjeroučiteljica Ivana Žuljević izmolila je molitvu u sjećanje na sve poginule, ranjene i nestale.

Šutnjom smo izrazili zahvalnost za svu njihovu žrtvu.

Uz molitvu i zapaljene lampione bili smo u mislima zajedno s našim herojima.

Obilježili smo Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

ZAHVALA BOGU ZA DAROVE

Povodom Dana kruha, uz molitvu, blagoslov i simbolično blagovanje kruha učenici OŠ Šemovec zajedno sa svojim učiteljima i ravnateljicom dana 16. listopada zahvalili su Bogu na svim plodovima, radostima, uspjesima i darovima kojima smo tijekom godine bili podareni.

Od ranog jutra školom su se širili mirisi kruha, peciva i kolača. Tako je škola u petak poprimila jedan

Dan kruha u školi

vrlo „domaćinski ugođaj“.

Za vrijeme velikog odmora tradicionalno smo u prostoru škole obilježili Dane kruha.

Učenici nižih i viših razreda te djeca iz vrtića sa svojom tetom Martinom pripremili su kratak program u kojem su opisali značenje kruha.

Župnik Petar Golub molitvom i Božjom Riječju zazvao je Božji blagoslov za sve donesene darove. Ovim putem želimo zahvaliti, vama dragi roditelji, bake i djedovi bez čijeg truda i ljubavi ne bismo mogli na ovako svečan način upriličiti ovu svečanost u našoj školi.

Stela Masten i Ela Foder, 6.r.

Obilježili smo Dan jabuka

JABUKU SVAKO DIJETE HOĆE

Pored mnoštva plodova koje nam daruje rujna jesen u vrtu, voćnjaku i vinogradu treći razredi željeli su saznati nešto više o slasnim jabukama koje svako dijete hoće .

U povodu Dana jabuka koji se svake godine obilježava dana 20. 10. 2011. učenici trećih razreda i njihove učiteljice Gordana Hajdarić i Jasminka Magdalenić

te pratnja Dijana Petek posjetili su voćnjak jabuka u Novom Selu na Dravi. Gospodin Hlapčić upoznao ih je s voćnjakom, razgovarali su o uzgoju i branju jabuka te o sortama. Na kraju su i sami sudjelovali u berbi jabuka obuvši svoje šarene čizmice. Sudjelovali su i u štafetnim igrama, pjevali su prigodne pjesmice. Svi su se toga dana odlično zabavili, a i naučili ponešto.

Emili Križanić, 6. b

Berba jabuka

Volimo jabuke

TOPLA BOŽIĆNA PRIČA

Recitacije učenika

Plesovi i igre učenika

Toplina u srcu, ljubav u očima i osmijesi na licima najbolje će dočarati kako smo se osjećali na božićnoj priredbi ove školske godine. Učitelji i učenici uložili su puno truda, volje i suradništva u izvedeni program za sve roditelje, uzvanike i djelatnike 18. prosinca 2015.

Program božićne priče otvorile su dobre vile recitacijom *Snježni cvjetovi*. U programu je nastupao i zbor s pjesmama *Milost, Igra kolo, Mehki snežek, Siya hamba, Jingle bell rock* te pjesmom *Let it go* s plesnom grupom „Tintilinić.“

Folklorna grupa izvela je *Igre i plesove djece*. Dramska grupa "Tvornica mašte" nižih razreda pripremila je recital *Obitelj i Dar Božića*. Kako je izgledao Božić nekad, kako danas, a kako će u

budućnosti pokazala je dramska skupina viših razreda.

Naša ravnateljica Marina Hižak toplim je riječima pozdravila sve prisutne roditelje, goste, izvođače i učitelje te svima poželjela sretne božićne i novogodišnje blagdane.

U holu škole mogle su se razgledati božićne jaslvice koje su sa svojim učiteljicama na satovima Likovne kulture u 2.b, 3.a i 4. r

te izvannastavnim aktivnostima Spretne ruke i Likovna grupa izradili učenici.

Izrađivali su nakit i čaroliju Božića prikazali su u holu naše škole.

Radost, toplinu i ugođaj Božića ponijeli smo svojim kućama.

Magdalena Čvrk, 6.b

Božić nekad, danas, u budućnosti

Izradili smo maske

KAD SE male ruke SLOŽE

Povodom Maškara učenici 2.b razreda s učiteljicom Ivanom Posavec-Lončarić te pripravnicom Lucijom Sačić odlučili su udružiti snage i izraditi svoje prve zajedničke maske. Jedna ideja, puno krep papira i ljepila te 34 malenih ručica...

Drugašići krenuli u izradu maski

Maske na zidu, djelo vrijednih ruku

Maškare u školi

ŠARENILO OSVOJIO HODNIKE

I ove školske godine, pomalo već tradicionalno, učenici, učiteljice i učitelji obilježili su dan prerusavanja i maskiranja. 9. veljače 2016., u školu su stigle vile, princeze, vojnici, kraljevi, vještice, pčelice, likovi iz bajki i još mnogi drugi.

To smo mi, osmaši!

Maskirani 2. a razred

Obilježavanje Dana sigurnijeg interneta

NE nasilju na internetu

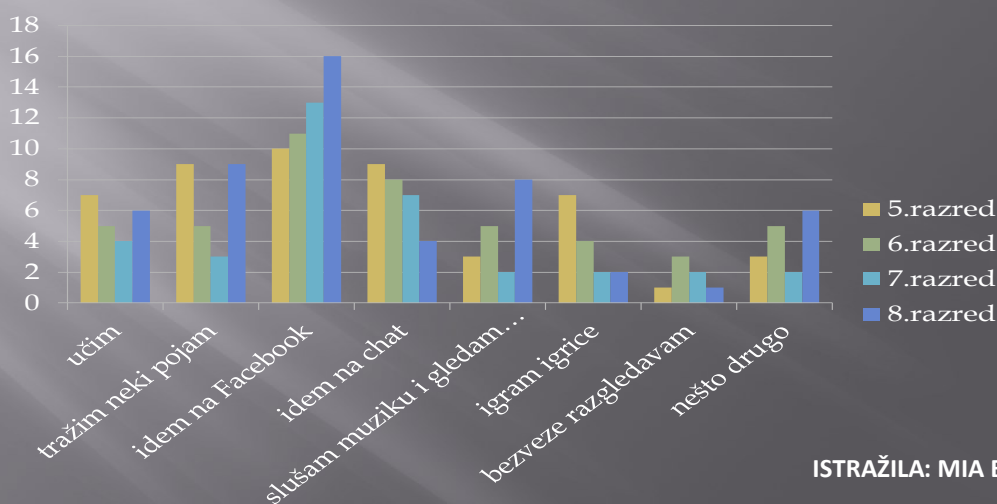
Više od desetak godina svakog drugog utorka u veljači obilježava se Dan sigurnosti na internetu. Učenici OŠ Šemovec obilježili su Safer Internet Day u svim razredima zajedno sa svojom učiteljicom Informatike Dubravkom Jug koja im je kroz radionice, izradu plakata i prezentacija naglasila prednosti i nedostatke interneta.

Recimo zajedno NE nasilju na internetu.

Stela Masten, 6.a

Što najčešće radiš na internetu?

Što najčešće radiš na internetu?

ISTRAŽILA: MIA EŠPIĆ, 8.r.

Vinko Presečki, 6.r.

Timi Maslić, 6.r.

Planinarimo

GOJZERICAMA U OSVAJANJE VRHA KIZA

Na vrhu Velebita

Dvanaestero planinara, članova Planinarske grupe OŠ Šemovec pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec sudjelovalo je u osvajanju vrha Kiza (1278 m) na Velebitu zajedno s 36 prijatelja iz IV. OŠ Varaždin.

Na dvodnevni izlet krenuli su rano ujutro u subotu 26. rujna 2015. Nakon poduže vožnje stigli su do Baških Oštarija. Zbog jakoga vjetra i kiše koja je padala, obukli su kabanice, stavili kape i krenuli na vrh pažljivo slijedeći markacije. Bez većih problema stigli su na cilj. Kiša je prestala, ali jaki naleti bure onemogućili su dulji boravak na vrhu. Spuštanje do autobusa bilo je lako. Putovanje su nastavili prema Karlobagu. Neki učenici uspjeli su smočiti palac u more!

Nestrpljivo su čekali dolazak u Jablanac. Planinarski dom smješten je 20 metara iznad mora.

Nakon uspona stepenicama do samog doma učiteljice su male planinare rasporedile po sobama. Soba je imala 12 ležaja pa su svi zajedno bili u jednoj sobi.

Bilo im je jako zabavno jer su igrali razne igre. Učiteljice su pripremile večeru, špagete bolognese.

Nakon večere prijao im je topli čaj na vjetrovitoj terasi doma. U 21 sat išli su spavati.

U nedjelju su doručkovali ono što su sami pripremili, kruh koji su sami mijesili, pečena jaja (40 komada), namaze i čaj. Spakirali su stvari, pospremili sobe i krenuli dalje. Zbog bure kakvu nisu u životu vidjeli, promijenili su planiranu rutu. Nisu posjetili uvalu Zavrtnica, već su krenuli prema Senju. Ručali su u restoranu i nakon toga krenuli kućama.

Ovaj izlet zasigurno neće zaboraviti.

Adela Varović, 6.r.

Ni kiša ih ne može omesti u planinarenju

Izvanučiionična nastava u Varaždinu

RADOST UČENJA U NEPOSREDNOJ STVARNOSTI

Treći razredi posjetili su župana, a četvrtaši su bili u muzeju.

Svi zajedno pogledali su predstavu „Plava boja snijega“ u kojoj su glumili učenici naše škole Julijana i Damijan Kurtek, a predstavu je osmislila učiteljica Renata Eldan. Predstava govori o kralju kojem je dosadno te donosi sulude odluke sve do toga dana dok se njegova kćer zaljubi u običnog pastira koji je razuman. Tu nastaju problemi, ali sve završava sretno. Učenicima je predstava bila zanimljiva i smiješna, a neke je potaknula da i pročitaju knjigu.

Iako je taj dan bio kišan, učenici su mnogo naučili na ovakav drugačiji, ali zanimljiv način – u neposrednoj stvarnosti.

Daria Hamelec i

Emili Križanić, 6.r.

Učenje izvan škole za djecu uvijek predstavlja radost i izazov. Tako je bilo i toga 13. listopada 2015. kada je za učenike nižih razreda i njihove učiteljice te dvoje učitelja pratitelja bila organizirana izvanučiionična nastava u Varaždinu.

razgledali knjige, slikovnice, enciklopedije, a knjižničarka im je čitala i priče.

U to vrijeme drugi razredi posjetili su Dobrovoljno vatrogasno društvo kod kojih ih se najviše dojmilo vatrogasno vozilo.

Prvašići su zakoračili u vilu Bedeković u čijim je prostorima smješten Dječji odjel Gradske knjižnice i čitaonice „Metel Ožegović“.

Prošetali su prostorijama knjižnice,

Prvašići proučavaju slikovnice

VELIKI U CENTRU ZAGREBA

Sviramo djembe bubnjeve

Učenje izvan škole i školskih klupa uvijek predstavlja izazov i veselje. Veselje se nije moglo sakriti 5. studenog 2015. kada su učenici viših razreda, u pratnji svojih razrednika, učitelja pratitelja i stručnih vodiča, krenuli prema glavnome gradu naše lijepe Hrvatske, na svoju prvu ovogodišnju terensku nastavu.

Peti i šesti razredi razgledali su stalni postav Etnografskoga muzeja te su sudjelovali na radionici svirajući djembe bubnjeve koji potječu iz zapadne Afrike.

Slobodno vrijeme iskoristili su šetajući Botaničkim vrtom te su obišli Zdenac života, remek-djelo znamenitog hrvatskog kipara Ivana Meštrovića postavljenog na kazališnom trgu ispred HNK –a u Zagrebu.

Uz stručno vodstvo sedmi razredi posjetili su Tehnički muzej te su razgledali odjel transformacije energije, prometna sredstva, rudnik, vatrogastvo, poljodjelstvo. Osmi razredi posjetili su Muzej grada Zagreba te su saznali ponešto o događajima kroz povijest. Najviše ih je zainteresirala činjenica da su ljudi bili kažnjavani i javno sramoćeni zbog blažih kaznenih dijela ili lažnih optužba, a žene su bile proglašene vješticama.

U kazalištu „Mala scena“ svi zajedno pogledali su predstavu

za djecu i mlade „Tko je ubio Pašteticu?“ po romanu poznate spisateljice Silvije Šesto.

Nakon predstave svi zajedno otišli su u Mc Donald's gdje su napunili svoje trbuščice i prisjetili se da su djeca igrajući se.

Uz pjesmu i odličnu atmosferu učenici su se sretno vratili svojim kućama.

Sa svakom terenskom nastavom bogatiji su za novo iskustvo i za učenje izvan školskih klupa koje im pruža priliku za opušteno druženje i zabavu.

Stela Masten, 6.r.

U iščekivanju predstave

OSVOJILI VRH ČEVA

Učenici Planinarske grupe pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec zajedno s mamacima, učiteljicama, ravnateljicom i pedagogom osvojili su vrh Čeva. Na izlet su krenuli u subotu 3. listopada, točno u podne.

Prilaznom cestom došli su do planinarske staze Pusta Bela i krenuli u avanturu. Staza vodi kroz šumu i nakon prvog uspona ugledali su prvu kontrolnu točku koja je bila uz ruševine utvrde Pusta Bela.

Nastavili su slijediti markacije i uskoro došli na vrh Čevo gdje su se odmorili, okrijepili i fotografirali. Spuštanje do automobila trajalo je kratko. Umorni, ali puni dojmova krenuli su kućama.

Magdalena Čvrk, 6.r

BLAGIM UZBRDICAMA DO VRHA DEDEK

Strahinjčicu, planinu u Hrvatskom zagorju, u subotu 14.11.2015. posjetili su učenici Planinarske grupe pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec te neki učitelji i roditelji u suradnji s IV. OŠ Varaždin.

Put nas je vodio kroz Varaždin, Lepoglavu do sela Gornje Jesenje odakle smo pješke, slijedeći markacije stigli do planinarskog doma.

Nakon kraćeg odmora, najhrabriji su nastavili uspon do vidikovca Dedek. To je poznato ljetalište paraglajdera i najljepši vidikovac Strahinjšćice s kojeg

se pruža prekrasan pogled na Hrvatsko zagorje. Krenuli smo i do samog vrha Sušec na 842 metra nadmorske visine.

Spuštanje do doma, a zatim stazom do sela gdje nas je čekao autobus prošlo je vrlo brzo, uz razgovor, šale i pjesmu. Kućama smo stigli u 17 sati.

Učiteljica Marija Vugrinec

Planinarska grupa na Kalniku

UČENJE NA TERENU

Pozdrav s vrha

Učenici OŠ Šemovec pripremaju se postati pravi planinari te se trude naučiti sadržaje o povijesti planinarstva, opremi u planini, pravilnom planinarenju – kretanju, odmorima, tjelesnoj pripremljenosti, orijentaciji. U tu svrhu u prostorijama škole teorijska predavanja održao je planinarski vodič, gospodin Milan Turkalj iz Planinarskog društva MIV iz Varaždina. Usvojena znanja primijenili smo na planinarskom izletu na Kalnik, 28. studenog 2015.

Uživamo

Krenuli smo autobusom ispred škole u 8.30 sati. Putovali smo autoputom do Novog Marofa pa do kamenoloma u Ljubešćici odakle smo pješice nastavili prema planinarskom domu. Nakon kraćeg odmora i okrijepe u domu nastavili smo uspon prema vrhu Vranilac na 643 metra nadmorske visine.

Obišli smo ruševine Starog grada. Do autobusa smo se spustili u 15.30 te krenuli kućama.

Bili smo zadovoljni i puni dojмова jer smo se zabavili, a uz pomoć našeg vodiča Milana ponovili i naučili nove sadržaje o planinarenju.

Učiteljica Marija Vugrinec

Polako, ali sigurno

Čarena lica planinara

Maštoviti u snijegu

Zimovanje naših malih planinara u domu „Beleograd“ na Ivanščici

SNJEŽNE RADOSTI NA PLANINI

Mladi planinari naše škole, njih sedamnaestero, zajedno s učiteljicom Marijom Vugrinec i još troje odraslih planinara krenuli su na dvodnevno zimovanje u planinarski dom „Beleograd“ na Ivanščici 8. i 9. siječnja 2016.

Pješice smo se popeli do planinarskog doma gdje su nas dočekali veseli izviđači iz Zagreba. Bilo je dovoljno snijega pa smo se nakon (prijateljskog) grudanja s njima, sanjkali kraj doma, igrali i istraživali. Složili smo i nekoliko vrlo maštovitih snjegovića.

Kako prijeći potok?

Kad je pao mrak, pekli smo hrenovke na štapovima na otvorenoj vatri. Učiteljice su nam za večeru još pripremile pečena jaja i čaj, a proveli smo je igrajući društvene igre s prijateljima.

Sljedeći dan krenuli smo do ostataka Beleograda i na obližnji vrh Osinec s kojeg se pruža čaroban pogled na obronke Medvednice i ostale planine. Najzanimljivije je bilo prelazanje preko potoka jer nije bilo mosta pa smo morali improvizirati i graditi prolaz od kamenja koje smo našli u šumi.

U planinarskom domu na brzini smo popili topli čaj i krenuli u finalni okršaj - grudanje u dva tima šumom i šikarom oko doma.

U dom nas je namamio miris ručka. Bili smo jako gladni pa su velike količine tjestenine nestajale velikom brzinom.

Odjeća se taman posušila uz kamin kad smo u 15 sati zaključali dom i krenuli prema automobilima. Kući smo se vratili vrlo umorni, ali puni zanimljivih i smiješnih doživljaja.

Marta Majcen, 6.b

Pozdrav s vrha

Izlet mladih planinara na Ravnu Goru - Trakošćan

Dvadeset i osam učenika Planinarske grupe pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec i voditelja Milana Turkalja zajedno s ostalim planinarima u subotu 27. veljače 2016. uspjeli su se na Ravnu Goru (680 m).

Od podnožja gore Cimerplac pa do Filićevog planinarskog doma lagano smo se uspinjali oko 35 minuta. Na putu smo saznali ponešto o markacijama i kretanju po označenim planinarskim stazama.

U domu smo se okrijepili, oprostili s ljubaznim domarom Srećkom i krenuli na vrh Ravne gore (680 m). S obzirom na sumaglicu imali smo lijep pogled na vrhu - razglednoj piramidi. Spustili smo do crkve Sv. Tri Kralja i do planinarskog doma Pusti duh.

UČIMO U PRIRODI

U 13.00 sati slijedi spust do Trakošćana za što je bilo potrebno oko 2 sata (4,5 km). Na putu smo uz pomoć gospodina Milana Turkalja obradili temu o opasnostima u planini, sadržaj prve pomoći i malo povijesti planinarstva jer u prirodi se najbolje uči.

Odmorili smo se uz kavicu i vruću čokoladu nakon čega smo još imali snage za obilazak Trakošćanskog jezera do izvora rijeke Bednje. Kućama smo se vratili oko 17 h, a u glavi nam se svima vrtjelo pitanje: „A kada ćemo na sljedeći izlet?“

Marta Majcen, 6.b

Malo odmora...

Izlet na Papuk

POPRSKAO NAS SKAKAVAC

„Bilo nam je sjajno“, izjavili su mali planinai nakon planinarskog izleta 16. travnja u Park prirode Papuk pod vodstvom učiteljice Marije Vugrinec.

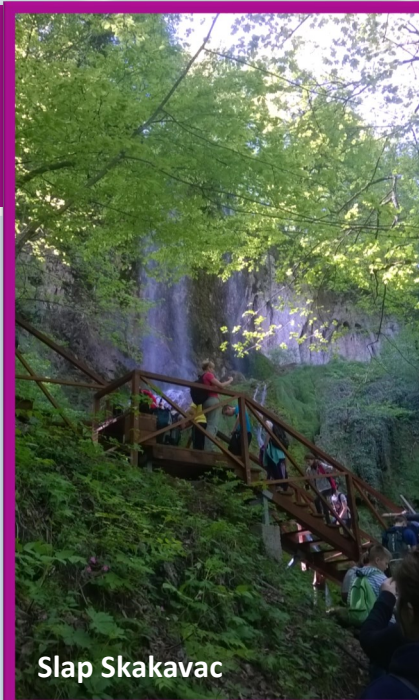
Krenuli smo u 7 sati ispred škole. Vozili smo se podravskom magistralom preko Koprivnice, Virovitice do Slatinskog Drenovca. Uspinjali smo se planinarskom stazom skoro dva sata kad smo stigli do najljepšeg dijela šetnje - slapa Skakavca koji je visok 30 metara. Naziva se Skakavac jer „skače“ gore-dolje poput skakavca. Dok smo se uspinjali stubama, voda nas je malo poprskala. Taj je slap jedinstven u Slavoniji.

Kada smo došli do planinarskog doma, mogli smo kupiti suvenire, a najviše nas se dojmio slasni med. Odmorili smo se na livadi i krenuli poučnom stazom do izvora potoka,

groba grofa Jankovića te smo razgledali špilju. Preostalo vrijeme iskoristili smo u vožnji kanuom uz nadzor čuvara parka.

Iscrpljeni, ali puni dojmova krenuli smo kućama. Zabavili smo se i mnogo naučili.

Magdalena Čvrk, 6.b

Slap Skakavac

Kako izgleda borovnica?

Obilazak Jankovca

Vožnja kanuom

Terenska nastava četvrtaša

STOPAMA MATE LOVRAKA

Veliki Grđevac, rodno mjesto Mate Lovraka, klasika dječje književnosti, posjetili su četvrtaši s učiteljicama Biserkom Pokos i Marijom Vugrinec 6. svibnja 2016. nakon što su razgledali znamenitosti Zagreba i u kazalištu Žar ptica uživali u predstavi „Družba Pere Kvržice.“ Vožnja vlakićem do Mlina „Družbe Pere Kvržice“, koji je identičan i na istom mjestu gdje su ga obnavljali Pero i družba, ostat će dugo u sjećanju svima.

Učiteljica Biserka Pokos

Razgledali Zagreb

Divili se Lovrakovom vlaku s tri vagona

Drugi razredi u Krapini i Lepoglavi

UPOZNALI MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA

Muzej krapinskih neandertalaca posjetili su učenici drugih razreda naše škole 18. svibnja 2016. sa svojim učiteljicama Alenkom Labaš i Ivanom Posavec-Lončarić te asistenticama. Obišli su i Muzej čipke u Lepoglavi kao i crkvu sv. Marije.

Učiteljica Alenka Labaš

Ispred Muzeja

Intervju s Filipom i Nikšom Eldanom, prvom braćom blizancima u hrv. kazalištu

LUTKE KOJE NOSE STOTINU SVJETOVA

Filip i Nikša Eldan, jednojajčani blizanci iz Varaždina, tek su absolventi diplomskog studija glume i lutkarstva na Odsjeku za kazališnu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku, a iza njih su već brojne predstave i nagrade. Nakon što sam vidjela njihove završne radove iz animacije i glume, predstavu „Pekel na zemli“ (prema drami Denisa Peričića) i „Dugu“ (prema tekstu Dinka Šimunovića), nedvojbeno sam ih odlučila upitati odakle crpe ideje i pozitivnu energiju kojom svaki od njih zrači, što im znače nagrade, kako je danas mladim talentiranim glumcima naći stalan posao. Ne vole da ih se naziva „celebrityjima“, no za njih ćete zasigurno još puno čuti.

Korak ste do završetka studija glume i lutkarstva. Znači li to da ste se radije igrali lutkama nego autićima u djetinjstvu?

Filip: Ha, ha! Ne. Lutka na sceni nema veze s igračkom. U našem jeziku ne postoji razlika između riječi lutka kao igračka i lutka kao scenski instrument.

Nikša: U engleskom jeziku postoji; doll i puppet, to nije isto. Kad mi kažemo da smo lutkari i kad kažemo lutka, onda mislimo na instrument koji nam na sceni daje da se izrazimo.

Koji je od vas dvojice stariji?

Nikša: Ja sam stariji punih pet minuta, da to odmah riješimo. (ha,ha,ha)

Jesu li godine u glumi i lutkarstvu važne?

Filip: Ta neka dobna razlika uopće nema veze. Postoji jedna zanimljiva stvar u ovom našem zanimanju. Možete sa sedamdeset godina igrati djece koje ima dvije godine,

a s dvadeset igrati starca kojemu je devedeset.

„Pekel na zemli“ je predstava u kojoj jedan glumi Farnika (svećenika), a drugi Lucifera (vruga). Pisana je za veliki kazališni ansambl; tridesetak glumaca, bogatu scenografiju, a na sceni su tri studenta, jedan prostor, jedna boca vode i list bijelog papira. A rečeno je sve. Odakle ideja?

Filip: Ideja je došla nekako kroz rad.

Isprva smo mislili da će to biti paravanska lutkarska predstava s brdo lutaka i ginjola.

Međutim, onda smo nekako kroz upoznavanje teksta došli do toga da nam zapravo ništa ne treba. Da možemo kroz neki kazališni jezik brzih transformacija i jednostavnim putem doći do rješenja. No trebalo je puno promišljanja i puno proba da bi se došlo do forme koju ljudi razumiju. To je predstava koja nema lutke, ali je ipak lutkarska.

Prva braća blizanci u hrv. kazalištu

Predstava se, na neki način, ruga današnjoj Crkvi. Jeste li zbog toga možda imali neugodnosti?

Filip: Predstava preispituje puno stvari, no zanimljivo, Crkva ne prepoznaje to kao kritiku. Dapače, pozvali su nas na Festival kršćanske drame gdje smo glumili pred stotinjak svećenika i vjeroučitelja tako da oni to apsolutno ne prepoznaju kao nešto loše.

Nikša: Međutim, neka kritika sigurno postoji. Ako gledaš iz perspektive Mihalja (svećenika), nije stvar da je on župnik, stvar je da je on prvenstveno čovjek. Njegova borba sa zlom je zapravo borba sa samim sobom. Tako crkva ima i zlo i dobro u sebi, ali kroz lik svećenika smo željeli pokazati tu borbu u čovjeku između dobra i zla, metaforu pakla i raja.

U „Dugi“ ste oživjeli kamenje i ono su glavni likovi. Nisam znala da i kamen može biti lutka.

Filip: E, vidiš može. Lutka može biti bilo što ako se stavi u dobar kontekst djela koje se želi prenijeti na scenu. Lutka na sceni mora biti metafora nečega, kakva god ona bila. Izrađena od kamena ili drveta, ona je uvijek zapravo znak. Budući da smo radili „Dugu“ Dinka Šimunovića gdje je radnja smještena u Dalmatinsku zagoru, ambijent krša, kamena i stijene, nekako smo došli do rješenja da je lik zapravo stijena.

U suradnji sa sarajevskim i beogradskim kolegama glumili ste u četverosatnoj trilogiji „Janje/Kokoš/Orao/“. Možete li nam ukratko reći o čemu se radi?

Nikša: Radi se o obilježavanju stogodišnjice početka Prvoga svjetskog rata. Bila je ideja da tri redateljice iz tri različite zemlje s prostora bivše Jugoslavije rade jednu veliku trilogiju. Tako je u Sarajevu režirala Selma Spahić, u Zagrebu Anica Tomić, a u Beogradu Ana Tomović. Glumci iz triju zemalja izmiješani su u sve tri.

Marta u društvu glumaca

Svaka država je jedna životinja, ili...?

Nikša: Da. Hrvatska je Janje, beogradska Orao, a sarajevska Kokoš. Ima i tu metafore. (ha,ha,ha)

Ipak, osim ovih teških tema, glumite i one dječje. Jesu li one lakše?

Filip: Ne, nisu lakše, znaju čak biti i fizički zahtjevnije. Dapače, one su u neku ruku kompliciranije jer djeca percipiraju stvari vrlo iskreno, tu ne smije biti laži i muljanja jer oni to ne prihvaćaju.

Nikša: U tom trenutku kad su djeca u prostoriji, ta tema je najvažnija tema koja postoji na svijetu. Zato s njom treba postupiti kao da se radi najozbiljnija predstava svih vremena.

Najizvođenija dječja predstava varaždinskog HNK je „Kraljević i prosjak“. Tko je tko?

Filip: Ja sam ono što sam inače, prosjak. (ha, ha, ha)

Nikša: A ja sam ono što inače nisam, kraljević. (ha, ha)

Izjavili ste u jednom intervjuu da biste se ljutili da vas prozovu „celebrityjima“. Zašto?

Filip: Ja zapravo ne znam što ta riječ uopće znači. Biti slavan i to koristiti da tako lakše živiš, da lakše dolaziš do novca, to je nešto grozno,

amoralno. Ako me itko ikada u mom životu tako prozove, bit ću jako tužan.

Iza vas je već sada dosta nagrada, a tek te apsolvanti. Što vam one znače u životu?

Nikša: Ne znače puno. Naravno da ih je lijepo dobiti. „Duga“ je dobila puno nagrada, međutim ima nekih predstava koje ne dobiju nagradu, a isto su odlične. Neki put je to stvar sreće, neki put politike, a nekad je zaista stvar uspjeha.

Biste li pristali na ulogu u nekoj od domaćih „sapunica“?

Filip: Nikada. To nema veze s glumom, nema veze ni sa čime. Samo s brzom prodajom jeftinog proizvoda, a to je najgora moguća stvar u bilo kojem kreativnom radu.

Nikša: No to je estrada, ona ide u jedan potpuno drugi svijet s kojim ja, osobno, ne želim imati veze.

Kako danas dobiti stalan angažman u nekom kazalištu?

Filip: To je pravo pitanje za ravnatelje kazališta, apsolutno na njega ne znam odgovor, stvarno. Mislim da ga nitko ne zna.

Nikša: Da postoji čarobna formula, mi bismo je vrlo rado otkrili.

(rad predložen na Županijsku smotru LiDraNo 2016.)

Piše: Marta Majcen, 6. b

...o varaždinskoj Udrugi „Spas“, utočištu za napuštene pse

ČEKAM NEKOG TKO BI ME VOLIO

Svakodnevno se suočavamo s velikim problemom pasa lotalica, kojih je svaki dan sve više. Gladni su, žedni i bez skloništa, dok je s druge strane građane strah, a neki ih i zlostavljaju. Radi se o situaciji koju treba riješiti ne samo za dobrobit životinja nego cijele zajednice. Povodom obilježavanja Svjetskog dana životinja pokazali smo svoju humanitarnu stranu prikupivši potrepštine i novčane priloge za životinje iz varaždinske Udruge za zaštitu životinja „Spas“ koja polako rješava problem pasa lotalica u Varaždinu i okolici educirajući zajednicu, spašavajući i sterilizirajući pse te ih naposljetku, u što većem broju, udomljava.

Život iz kuta psa lotalice

Zima je, a mnogobrojni psi nemaju ni kućice ni hrane. Traže smještaj, nekog da ih primi barem dok zima prođe. To je priča mnogobrojnih pasa koji šecu ulicama našega mjesta. Nakon što ih skupi Veterinarska stanica, odvozi ih u Udrugu za zaštitu životinja gdje dobiju privremeni smještaj. Tamo mogu ostati šezdeset dana jer toliko i taj smještaj plaća grad. Sklonište varaždinske Udruge „Spas“ jedno je od njih samo šest u Hrvatskoj koja ne dopuštaju da se psi koji u roku od šezdeset dana ne pronađu novi dom, eutanaziraju. Neki su u azilu godinama.

O maloj ljudsko-psećoj obitelji „Spas“

Udruga nekad nije imala sklonište, već se prostirala na tri lokacije. Prije pet godina izgradili su objekt koji trenutno preuređuju i dobili rješenje da su sklonište grada Varaždina. Da bi psima bilo što ugodnije, prostor je grijan. Dnevno dobivaju 250 kilograma hrane. U ovoj ljudsko-psećoj obitelji u Varaždinu trenutačno je smješteno čak četiri stotine

životinja. Snalaze se uz pomoć donacija kojih je zbog krize sve manje, a napuštenih životinja sve više.

Volonterstvo, kumstvo i udomiteljstvo

Vrijedne ruke volontera nastoje uljepšati svakodnevnicu šticeenicima Udruge. Suživot s četiri stotine pasa nije nimalo lak – treba počistiti njihov prostor, promijeniti vodu, skuhati ručak, brinuti se i za bolesne. Svi koji nisu u mogućnosti pružiti stalan dom psu, mogu postati kumovi te tako stvoriti posebnu vezu s jednim ili više šticeenika Udruge.

Kum se postaje uplatom od 100 kn na njihov žiro račun. Taj novac odlazi na njihovu sterilizaciju, hranu, medicinske i ostale potrepštine, a posebno se pomaže psima s posebnim potrebama. Svaka kuna unaprijed je određena.

Svatko tko voli životinje i ima malo prostora u svom stanu, kući ili dvorištu može udomiti psa. Varaždinska Udruga „Spas“ naročito promovira udomljavanje pasa u ove zimske dane, jer kako je rekla predsjednica Udruge, Gordana Lacko:

„Udomljavanje je trend koji vlada u Hrvatskoj, ali i cijelom svijetu.“

Psiće razveselio izlazak iz kaveza

Planovi za budućnost

Planiraju započeti projekt gdje će u suradnji sa školom i ravnateljima jedan Sat razrednika biti posvećen psima te educirati mlade. Djeca moraju biti osviještena da su životinje kao i ljudi.

„Svatko ima jedno srce za ljude i jedno za životinje. Mora postojati empatija i prema ljudima i prema životinjama!“ izjavila je voditeljica „Spasa“ Gordana Lacko.

Kako je psić našao sreću?

Evo jedne priče kako je psić našao nekog tko ga voli. Gospodin i gospođa iz Njemačke na Facebook stranicama Udruge „Spas“ vidjeli su fotografiju psa koji je tražio dom i zaljubili su se u njega.

Spasova podružnica u Njemačkoj napravila je kontrolu kod njih i vidjela da su pogodni za udomitelje, a nova obitelj čak je sama došla kombijem po svog novog člana.

Ova priča ima sretan kraj, ali mnogi psi nemaju tu sreću. Tako je u Udruzi nedavno umro pas koji je udomitelja čekao 15 godina, a star je bio 17 godina.

Malo dijete razveseli igračka ili slatkiš, a tako i psa malo pažnje, ljubavi i izlazak iz kaveza.

Svatko od njih čeka svog Heroja koji će ga spasiti, nahraniti i voljeti.

(rad sudjelovao na Međupćinskoj smotri LiDraNo 2016.)

Piše: Stela Masten, 6.a

MALI EKOLOZI - VELIKE NAGRADE

Učenici 6.a razreda s profesoricom Eminom Ister uključili su se u nagradni natječaj „Mali ekolozi - velike nagrade!“ namijenjen osnovnim školama, točnije njihovim razrednim odjeljenjima koji trebaju osmisliti i provesti projekt vezan uz zaštitu okoliša i prirode u svojoj školi ili sredini u kojoj žive. Tri najbolja projekta, tj. razreda bit će nagrađena s notebook računalima za svakog učenika i učenicu u razredu te njihovog mentora ili mentoricu!

Odlučili su se uključiti u ovaj projekt međusobnom suradnjom s Udrugom „Spas.“ Istraživanjem će razvijati svijest o ulozi životinja u čovjekovu okruženju, a posebice odnosa čovjeka prema njima. Napraviti će procjenu broja napušte-

nih pasa tijekom zimskog i proljetnog razdoblja, utvrditi vrste, starost i stanje napuštenih pasa. Učenici će posjetiti Udrugu (prikupljanje informacija, šetnja pasa, donacije), vodit će dnevnik, izraditi grafove, plakate te predstaviti i tumačiti rezultate, izraditi plakat – „Udomi-ne kupuj.“

Nadamo se da će biti zadovoljni svojim postignućima, sretni zbog iskustva timskog rada te im želimo puno uspjeha i sreće!

Piše: Ela Foder, 6.b

Suradnja s udrugom „Spas“

Slušali smo ispovijesti

Radionica Cenacolo

Posjet Cenacolu

NA PUTU OZDRAVLJENJA

U Varaždinu nalazi se komuna Cenacolo koju su u četvrtak 28. travnja 2016. posjetili učenici 8. razreda. Terenska nastava organizirana je iz Vjeronauka, pod vodstvom vjeroučiteljice Ivane Žuljević, razrednice Marije Vugrinec i pedagoga Branimira Vinceka.

Tema Vjeronauka bila je ovisnost ljudi koji su uništili svoje živote putujući sve dublje u nju te se s tim ciljem posjetila zajednica bivših ovisnika Cenacolo. Cilj je bio educirati se o drogama i „iz prve ruke“ vidjeti utjecaj ovisnosti i osvijestiti se o tragičnim posljedicama koje same ovisnosti donose.

U komuni je nakon dobrodošlice slijedila pobožna molitva ovisnika, učitelja i učenika. Učenici su saznali kako je osnovana zajednica, o majci Elviri koja je vjerovala da vjera u Boga može pomoći ovisnicima, o načinu rada i ponašanja u komuni, te o mjestima u kojima se nalaze komune.

Ono što je uslijedilo dirnulo je srca učenika, a bila su to istinita svjedočenja bivših ovisnika o prvom doticaju s drogama, ra-

zlozima upuštanja u to i posljedicama konzumiranja droga koje su ih dovele do dna. Ispričali su kako im je droga uništila živote, kako su postajali lopovi, lažljivci, loši roditelji i supružnici, pa čak i nasilnici. Odbijali su godinama pomoć od svojih najbližih i polako su ih napuštale žene s djecom, čak i njihovi roditelji.

Nakon ispovijesti obišli su njihovo imanje, štale u kojima su životinje o kojima se oni brinu, nasade povrća i voća kojim se hrane, radionice. Naši su učenici nakon ovog posjeta bili prepuni dojmova i želja za potpunim izlječenjem stanovnika komune Cenacolo.

Lucija Marušić, 8.r.

Obišli smo imanje i životinje

Druženja u prvome razredu

U Varaždinu

Dragi čovječe,

imam već četrnaest godina i moram odlučiti što ću dalje u životu. Noću ležim i razmišljam o tome kako postoje različite vrste ljudi i pitam se kome ću najviše sličiti. Brine me hoću li postati dobra osoba, hoću li biti sretna ili hodati ulicom i glumiti osmijeh.

Upravo sada, u ovim trenucima biram smjer svog budućeg života, napredovanja. Život nije pjesma i znam da mi u životu neće sve glatko teći. Svi očekuju da mudro biram. Bliže se godine u kojima ću dolaziti u razna iskušenja, već i sad su tu. Alkohol, cigarete, droga, loši filmovi, dosadne reklame i hrpa drugih načina zatupljivanja mozga sastavni su dio mog života. Želim ostati malo, bezbrižno dijete, biti djevojčica koja se igra u parku, ide u vrtić, lovi leptire. Želim biti djevojčica za stolom u bakinoj kući koja bezbrižno sjedi i pravi društvo baki koja kuha ručak. Još uvijek potajno maštam o Petru Panu, da će doći usred noći i odvesti me na mjesto gdje snovi postaju stvarnost, a djeca nikad ne odrastu.

Imam četrnaest godina i pišem ovo pismo u nadi da će ljudi, kao i ti, shvatiti da je teško biti četrnaestogodišnjak. Vjeruj u nas čovječe, mi smo budućnost!

Pozdravlja te Lucija Marušić!

Posjetili smo Trakošćan

U Velikom Taboru

Kao trećaši u Zagrebu

03/10/2011 10:23 AM

Maturalac 2015.

PROLJETNE ČINKVINE

Leptir
raskošan, šaren.
Leti, sjedi, pretvara se.
Igra se sa mnom.
Radost.

Stela Masten, 6.a

Pčelica
marljiva, radosna.
Zuji, smije se, skita.
Nasmije me kad preleti.
Dijete.

Marta Majcen, 6.b

Ljubičica
raskošna, mirisna.
Cvate, ljulja se, blista.
Zrači svojom ljepotom.
Čarolija.

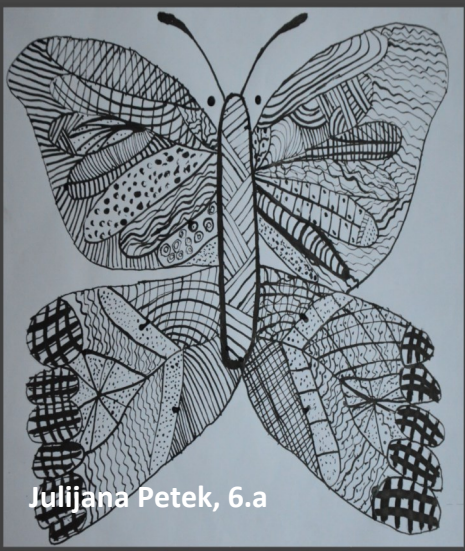
Daria Hamelec, 6.b

Potok
rasplesan, blista.
Žubori, teče, udara.
Budi igru u meni.
Sreća.

Tena Pačalat, 6.a

Trešnja
čudesna, rascvjetana.
Raste, cvijeta, pleše.
Ljepota u kojoj uživam.
Priroda.

Adela Varović, 6.b

ČEZ MOJ OBLOK

Čez moj oblok saki den
slike se mejaju.
negda se ljudi šećeju,
negda ftiči popevleju,
negda se pesi skićeju,
a negda se deca igraju.
Slike v mojemu obloku
su sikašnih farbi.
Jena je črna kak kmica,
druga je lepa kak ljubičica.
Ja saki den čez moj oblok gledim
i semu tome se veselim.

Leona Pačalat, 5.a

V ŠUMI

V protuletje se šume zbudiju
i kak mladenke
vse novo na sebe denejo.

Zelenim šlajerom glavu si pokrijeju.
Cvetne cipele na noge obujejo.
Ftički od ranega jutra popevaju.
Srne i zajci od lovačkih se puški skri-
vaju.

Gda si mira i tišine želejemo,
v šumu otijdemo
i tam si lepo počinem.

Jakov Petek, 8.razred

MILI ZAVIČAJ

Drava za vrtom šumi.
Pevček me vu jutro zbudi.
Tu ljudi su vredni,
tu čuje se samo lepi kaj.
Tu su moji otec i mati,
tu bum zanavek ostal i ja.
To je moj rodni kraj,
moj mili zavičaj.

Fran Hižak, 6.b

DA SAM POTOČIĆ

Sve bih dao da sam potočić. Pjevao bih, smijao se i valjao po kamenju. Moje prijateljice, lokve punio bih svojim tijelom.

Za sobom ostavljao bih trag svojih čizmica koje me vode posvuda. Ulio bih se u veliku rijeku, ronio bih i plivao u njoj. Lovio bih ribice i puštao ih.

Kad bih se umorio, izlio bih se iz rijeke i ostao sam ljenčariti u lokvi.

David Plečko, 4. razred

Aleksandar Pikutić, 1.b

MOJA OLOVKA

Kad bi moja olovka bila živa, stalno bi se žalila zašto ju šiljim.

Pisala bi moje domaće zadaće, naravno bez mene.

Stalno bi trčala od Sarinog šiljila.

Ja bih gledala TV,

a ona bi pisala sastavak.

Kad bi se odmarala, dubila bi na glavi.

Uglavnom dobro bismo se zabavljale.

Neću ju baciti ni kad bude duga samo centimetar. **Anja Špoljarić, 4. razred**

Luna Hrman, 4.r

PRVI TRAVNJA

Prvi travnja je dan smiješnih podvala i zezanja.

Tog dana je najbolje posjetiti zemlju Zezaliju.

To je zemlja u kojoj su limuni slatki, zrakom lete ribe, a more je slatko kao čokolada.

Ptice se natječu u letu na pedeset metara, a krave u davanju mlijeka.

Zebre igraju golf protiv lavova.

Prašćići se kupaju u pjenastoj kupki.

Zemlja Zezalija će vas ugostiti ako se znate zezati.

Nikola Božak, 2.b

Luka Stančić, 1.a

LJUBAVNA PJESMA

Ljubav je

kad se svi vole.

Najviše se vole

mama i tata.

Njihova se ljubav širi.

Zaljubljen je cijeli svijet.

Lara Pačalat, 2.a

NEOBIČAN KUĆNI LJUBIMAC

Moj neobičan kućni ljubimac je zečica. Zove se Ružica jer je nježna poput latice ruže.

Ružica voli jesti mrkvice i salatu bez puževa. U slobodno vrijeme hranim je, četkam i pričam joj viceve. Posebno voli ići u vrt jer jede salatu i mrkvice. Crne je boje. Spava pred kućom na stolici. Kada dođem iz škole, ona dođe do mene. Navečer zajedno gledamo Horvatove. Jako je volim.

Pronašla sam je u Zoo vrtu kako šeta. Odabrala sam je jer mi je crna omiljena boja. Zajedno rješavamo Matematiku i Hrvatski. Hobi nam je jedenje salatice.

Mirela Božić, 3.a

Lana Kurtek 3.b

ZACOPALA SAM SE...

Zacopala sam se, pošasavila i skoro na se v školi zabila.

Srčeko mi toče čim ga vidim, a dok me pogleda, fest me srom.

Ko paprika počrlenim i brzo se nekam skriti želim.

Ocene mi više bitne nisu, a pod satom nika ne delam.

To je del moje sreće i sake minute srčeko mi postaje se vekše.

Tea Mišak, 6.a

Samantha Petrinec, 7.a

BESKRAJ

Gledam u prostranstva daleka.
Beskonačnost.
Beskraj.
U glavi vrtim pitanja neka.
Upitnik u glavi odzvanja kao jeka.
Zašto sjena briga prati svako biće?
Zašto zora svakog dana iznova sviće?
Hoće li jednog dana ljudi
ići uzdignutog pogleda cestom?
Ljubav svoju pokazivat gestom?

Mia Ešpić, 8. razred

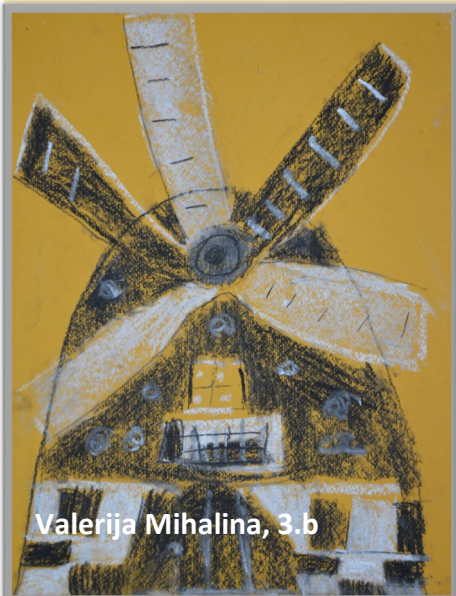

Lucija Sajko, 2.a

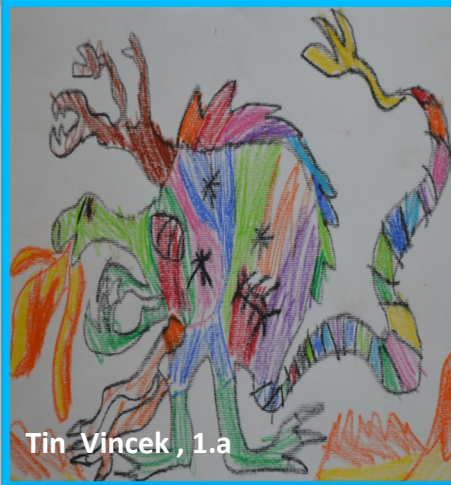
SVET

Svet je više ne tak sjajni kakvi je bil.
Svet više ni tak lepi i merni.
Svet je ve sivi,
grdi i tožni...
Prije on je imal smisla,
prije on je bil vredni života,
ali ve on je nikakvi.
Spi i nikak da se zbudi...
Idemo ga zbuditi skupa,
idemo se van smejati i gluposti delati.
Svet je samo jen,
svet smo mi!

Emina Ajhler, 7.a

Valerija Mihalina, 3.b

Tin Vincek, 1.a

BAPSKE ŠPEKULACIJE

Pod oblokom pak su se babe svadile.
Saki dan poslušam njihove mudrolije.
Pepa je pak ponorela.
Štefina kokoš ji je na gredicu pobegla.
Pepa je od toga celu dramu napravila.
Srčani udar je zglumila.
Ta Pepa je mislila da je v pravu,
a na Štefinu zemlu pustila je
svoju kravu.
Štefa se za sebe izborila
i Pepi je odbrusila.
Lefko je nekoga okriviti,
špekulacije i mudrolije tirati,
a sebe ne videti.

Emili Križanić, 6.b

SUBOTA

Subota večer. Telefon mi zvoni.
Fletno skočim, više mi se ne spi.
Zove me sestrična, idemo čagati.
Nesmem dogo biti,
moram v jutro k meši iti.
Čagali smo, nije bilo šale,
lefkó bi nam bile noge otpale.
Ali nesam mela mira,
meša mi vikend dirigira.
Došli smo dimu si spotrti,
od čage mi se još ve vrti.
Jutro je došlo, a nebrem oči otprti.
I još mi se moral sosedov kokot pod
oblok zadrtri.
Nisam znala dal da se smijem
ili tulim...
De mi je obleka? K meši jurim.
Nekak sam ju zbavila,
makar me mama doma posle davila.
Moram vam reči:
„Najte nikam iti ak se morate rano
zbuditi!“

Ena Jedvajić, 8.r.

Matija Križanić, 2.b

MOJ ŠEMOVEC

Moj Šemovec su lepe hiže
i vredni ljudi.

Pogled z moje vulice
na polje žote repice
i zelene pšenice.

Morem biciklinom i pešice
prejti od Drave do Plitvice.

Da bi se malo brže zatiral,
taki bi došel i do Ivanščice.

Kak bi god dalko odišel,
nigdi se nej zgubil.

Da bi mi mamini kruh zadišal,
mam bi se dimu požuril.

Noah Sitar, 4. razred

LEPA MOJA ZAMLAKA

Tu pोक Dravice stoji
moja hižica.

Sva v zelenom spi.

Sam je ja zi svojom
pesmicom budim.

Polek mene deca vrišćiju, krićiju...

Zamlaka se budi.

V poljima punim
mladica se zeleni.

Labudi Dravom lećeju,
vrpaci popevaju.

Veselo je.

Margareta Jagić, 7.b

NAŠI STARI

Naši stari negda su fajni bili,
za saki Vuzem novi ancung kupuvali.

Makar su se s kravama bavili
na polju pluge ostavili,
bili su v dućanu kupci stalni,
sam kaj im budu susedi jalni.

Babice su po hiži nosile arbece doge
na sakakve šarene proge.

Dedeki su voleli plave radnićke hlaće i
velike debele mustaće.

Roke su im bile zelene od kuruze,
ali k meši su nosili samo bele bluze.

Pre frizerki su se metale trajne, a
pre brici štucale brade sjajne.

Znali su i kakvi škrljak na glavu deti
dok su gemište pili v susedovi kleti.

Voleli su se oni lepo obleći,
puno put bedasto reći,
ali uživali su v svojoj sreći.

Sara Solar, 5.a

Lana Habek, 1.b

DRAVA

Teće i teće...

Nekam se žuri.

Tak se gizdavo drži.

Em je široka, em je doga.

Dok ju ne vidim, v srćeku mi je toga.

Unda se pitam, štela bi znati.

Ima li ona kakšne moke?

Za mene je važna, za mene je se.

Ljubav je to i nema takšne.

Erika Cvrtnjak, 7.a

Sara Marćec, 5.b

ŠĆERA

Šćera svaka puca kravu je mela,
a ve bi sam pršuta jela.

Šćera nisu za internet znali,
a ve bi sam na fejsu cele dane ostali.

Šćera su deca loptu ritali,
a ve bi sam igrice igrali.

Šćera su bake platno tkale,
a ve bi sam TV gledale.

Toni Trakoštanec, 7.b

KLET

Na mojem bregu
jedna stora klet stoji.

Tak je lepa kaj se saki ćovek
vuju zagledi.

Nutri stara preša, ćebri, lagvi i bednji
ćez leto spiju, a v jesen se zbudiju.

Trsja pune ima, a grozdja još više.

Klopoci se tu vrtiju,
a ptići pak na se strane letiju.

Pajdoši se v kleti zideju,

vinćeka spijeju,
zdravicu nazdraviju,
pak zapopevleju.

Tek se k jutri dimu razbežiju.

Borko Božić, 5. b

Marija Majcen, 3.a

TOPLE RIJEČI MOJE BAKE

Zlato bakino. Najtoplije riječi koje sam ikad čula potječu od moje bake Ane. Ima 66 godina i živi u Knegincu. Predstaviti ću vam je kako bi barem maleni tračak njezine radosti ušao i u vas.

Iako je moja baka već starija, sposobna je za gotovo sve. Ima sijedu kratku kosu kao bijeli nebeski oblak i kristalne zelene oči poput krošanja drveća u njezinu vrtu. Vitka je i visoka kao prosječno petnaestogodišnje dijete. Lice joj je mekano poput svile, a njezin osmijeh uvijek izmami moj da joj ga pošaljem natrag. Moja baka je kao prava pjesnikinja, uz to što smišlja pjesmice o puževima obasipa me i toplim, čarobnim riječima. Srčeko, Dušo, Zlato, Sunčeko, Milo Moje Malo... Ovo su samo neke od nježnih bakinih riječi. Uz njezinu dobrotu, milost, brižnost i marljivost i ja se odmah osjećam sigurnije i radosnije. Ona crta najljepše na svijetu. Volim ju jer je uvijek sretna i nikad nikoga ne bi uvrijedila. S mojim djedom Vladimirom je strpljiva te slaže pizzu i Pingvin kolače poput pravog majstora. Svojom nevjerojatnom maštom i inspiracijom najsmješnija baka na planeti neprestano svojim toplim riječima čini moje dane ljepšima.

Marta Majcen, 6.b

RAZREDNA HIMNA

3.a razred ekipa je prava,
uz tu ekipu nikad se ne spava.

Tu je naša učiteljica
kojoj velika za to hvala.

Ona nas uči slova velika i mala.

Matematika za nas
muka je prava,

od nje nas sve boli glava.

Razredom našim
smijeh se svuda ori
dok školsko zvono ne zazvoni.

Edita Cvrtnjak, 3.a

Lea Vuhinec, 3.a

PRIČA O MORU

Ja sam Jadransko more. Svi me ljudi vole. U meni su divni koralji. Po meni plove brodovi, veliki i mali. U meni plivaju dobri dupini, opasni morski psi i sve ostale ribe. Najbolji prijatelji su mi dupini Blu-Blu, meduza Suza i rak Zak.

Pričala sam im kako je jednom na moru plovio veliki brod. Ribe su mislile da je to jako velika riba. Svi su se uplašili. Onda je odjedanput ispustio neki crni dim. Ribe su mislile da je to hobotnica. Kad su ribe vidjele da se koralji zagađuju i venu, znale su da je to štetno ribama. Ribe su htjele otići iz mora, ali kamo bi drugdje otišle? Došle su do broda i vidjele da se alga zapetljala za propeler. Mala je ribica Zlatica oprezno sklonila algu i brod je otplovio dalje morem. Ribe su se veselile.

Lucija Glavica, 3.b

Laura Balog, 3.b

Matea Gereci, 8.r.

Pedesetak učenika na „Klokanu”

MATEMATIČARI NA SAMOM VRHU

U našoj školi 17. ožujka 2016. održano je već tradicionalno natjecanje iz Matematike "Klokan bez granica" u organizaciji Hrvatskog matematičkog društva. 54 učenika natjecalo se pojedinačno po dobnim skupinama od 2. do 8. razreda osnovne škole.

Prema objavljenim rezultatima na stranicama Hrvatskog matematičkog društva na samom vrhu među 1% najboljih su naši učenici: **Matija Božić, 8.r.**(koji se natjecao u skupini s učenicima 1. razreda srednje škole) i naša mala pčelica **Paula Šmrček Piškorić, 2.r.** Nagrade su svojim plasmanom među 10 % najboljih u svojim skupinama osvojili: **Nikola Božak, 2.r., Vincek Simon, 5.r., Leona Pačalat, 5.r., Sara Marčec, 5.r. i Karlo Kreč, 8.r.**

Ponosni smo i na ostale učenike koji su sudjelovali i odvojili vrijeme i trud za matematičke zadatke.

Magdalena Čvrk, 6.b

Festival Matematike

TISUĆU LJUBITELJA MATEMATIKE

Festival Matematike održao se 20. svibnja 2016. u Varaždinu u sklopu Velike smotre matematičkog znanja u suradnji s Centrom znanja iz Lipika. Radi se o ekipnom i pojedinačnom natjecanju učenika od 1. osnovne do 2. srednje, izložba bilježnica i plakata te prezentacija istraživačkih radova.

Na festival se prijavilo više od 1000 učenika – ljubitelja Matematike. Iz naše škole sudjelovali su: u kategoriji 34: **Mirela Božić (3.r), Ariana Mesarić (3.r) i Matija Ozimec (4.r)** s predstavnicom **Anjom Špoljarić (4.r)** te mentoricom **Jasminkom Magdalenić**, u kategoriji 56: **Fran Hižak (6.r), Leona Pačalat (5.r) i Simon Vincek (5.r)** s predstavnicom **Martom Majcen (6.r)** te

mentoricom **Lucijom Vrbanec Topolnjak**, u kategoriji 78: **Petar Važanić (8.r), Elena Fajtu (7.r), Emanuel Sajko (7.r)** s predstavnikom **Matijom Božićem** i mentoricom **Elizabetom Borovec**, a u pojedinačnom natjecanju **Katja Bengeri** s mentoricom **Lucijom Vrbanec Topolnjak**.

Emili Križanić, 6.b

Izdvajamo

PLATONOVA TIJELA

Idealna Platonova tijela otkrili su stari Grci. Mogu se koristiti u igrama na sreću kao što koristimo kocku. Omeđena su sukladnim, pravilnim mnogokutima. Samo ih je pet: tetraedar (omeđen sa 4 jednakostranična trokuta),

heksaedar-kocka (6 kvadrata), oktaedar (8 jednakostraničnih trokuta), dodekaedar (12 petokuta), ikosaedar (20 trokuta). Izradili su ih osmaši od kartona zbog ljubavi prema Matematici.

Lucija Vrbanec Topolnjak, dipl. uč.

Osmiši izradili Platonova tijela

MEINE TRAUMSCHULE

Meine Traumschule heißt die Grundschule Cola und sie befindet sich auf der Insel Madagaskar. Meine Schule hat nur 2 Pflichtfächer: Colatrinkenstunde und Geschichte der Cola. In meiner Schule haben wir keine Wahlfächer, denn wir lieben nur Cola und alles, was man mit Cola machen kann. Unsere Klassenzimmer haben viele Plakate und Bücher über Cola. Alle Sachen sind mit Cola gefüllt. Unser Lehrer ist dr. John Pemberton, er hat die erste Cola gemacht. Unsere Stunde dauert 30 Minuten und die große Pause dauert 15 Minuten. Wir essen Colaproducte und trinken nur Cola. Meine Schule hat nur 100 Schüler und keine Arbeitsgemeinschaften. Ich liebe diese verrückte Schule und ich wünsche sie in meinem Leben.

David Butek, 7.b

MEIN LEBEN IN 20 JAHREN

Nach der Grundschule möchte ich das 1. Gymnasium besuchen und es beenden. Ich möchte das Abitur machen und nach dem Abitur an die Fakultät gehen. Ich möchte Fremdsprachen studieren oder etwas Anderes, was mit Kindern zu tun hat.

Nach der Fakultät möchte ich einen Job finden, der einen guten Lohn verspricht. Ich will heiraten und eine Familie mit einem guten Ehemann gründen. Mein Ehemann muss gut sein. Für mich sieht der perfekte Mann so aus: blonde oder braune Haare und blaue Augen. Er muss auch hoch und stark sein. Ich möchte zwei Kinder haben. Mein Mann sollte gut mit Kindern umgehen. Ich will in einem großen Haus mit einem großen Garten leben. Es ist mir egal, ob ich auf dem Dorf oder in der Stadt leben will. Beide Möglichkeiten haben ihre positiven und negativen Seiten. Ich wünsche mir auch ein gutes Auto. In meiner Freizeit möchte ich mit meiner Familie viel reisen. Ich würde gern die ganze Welt bereisen und viele wunderschöne Orte und Dinge besuchen und sehen. Ich möchte auch in einer Band Gitarre spielen.

Aber vor allem möchte ich glücklich sein. Das ist das Wichtigste für mich.

Ena Levatić, 8. Klasse

Interview mit einer Uroma

Ich: Wie haben Sie damals Ihre Freizeit verbracht?

Uroma: Ich habe mit Puppen gespielt. Wir hatten keine gekauften Puppen. Wir haben sie aus Mais und alten Lappen gemacht.

Ich: Wo haben Sie sich mit Ihren Freunden getroffen?

Uroma: Wir haben uns bei mir zu Hause oder bei meinen Nachbarn getroffen.

Ich: Haben Sie früh geheiratet?

Uroma: Ja, mit 19 Jahren.

Ich: Wo haben Sie Ihren Mann getroffen?

Uroma: Wir haben uns bei unserer gemeinsamen Familie getroffen.

Ich: Welche Fächer hatten Sie in der Schule?

Uroma: Wir hatten Mathe, Kroatisch und Sport. Die Schule dauerte vier Jahre.

Ich: Was haben Sie damals gelernt?

Uroma: Wir haben Schreiben, Lesen und Rechnen gelernt. Wir haben auch gesungen und getanzt.

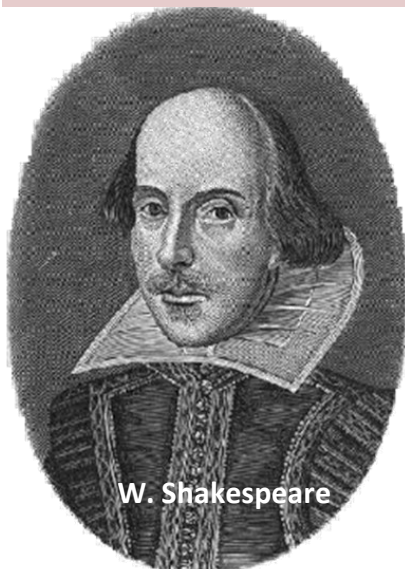
Ich: Wie hat Ihr Alltag ausgesehen?

Uroma: Ich war zu Hause und auf dem Feld. Ich arbeitete auf dem Feld seit ich 10 Jahre alt war.

Ich: Wo haben Sie gearbeitet?

Uroma: Ich habe auf dem Feld gearbeitet.

Interview gemacht von Magdalena Jagić, 7.a und Ena Levatić, 8. Klasse.

W. Shakespeare

Shakespeare was born in 1564 in a town called Stratford-upon-Avon in England. In 1582 at the age of 18, he married Anne Hathaway who was 26. He had a daughter Susanna and twins named Hamnet and Judith. He left Stratford for London to advance his literary career and become an actor. In London he became a shareholder in an acting company called The Lord Chamberlain's Men as well as the primary playwright and an actor. Shakespeare wrote a total of 37 plays. This made William a wealthy man. His first play performed at the Globe Theater was Julius Caesar. At the end of his life, William returned to Stratford-upon-Avon to retire. He died in 1616.

He is considered the greatest English poet.

The most famous Shakespeare's quotes:

Sonnet 18

"Shall I compare thee to a summer's day?
Thou art more lovely and more temperate:
Rough winds do shake the darling buds of May,
And summer's lease hath all too short a date".

HAMLET

To be, or not to be: that is the question"

As You Like It

"All the world 's a stage, and all the men and women merely players. They have their exits and their entrances; And one man in his time plays many parts"

Romeo and Juliet

"O Romeo, Romeo! wherefore art thou Romeo?"

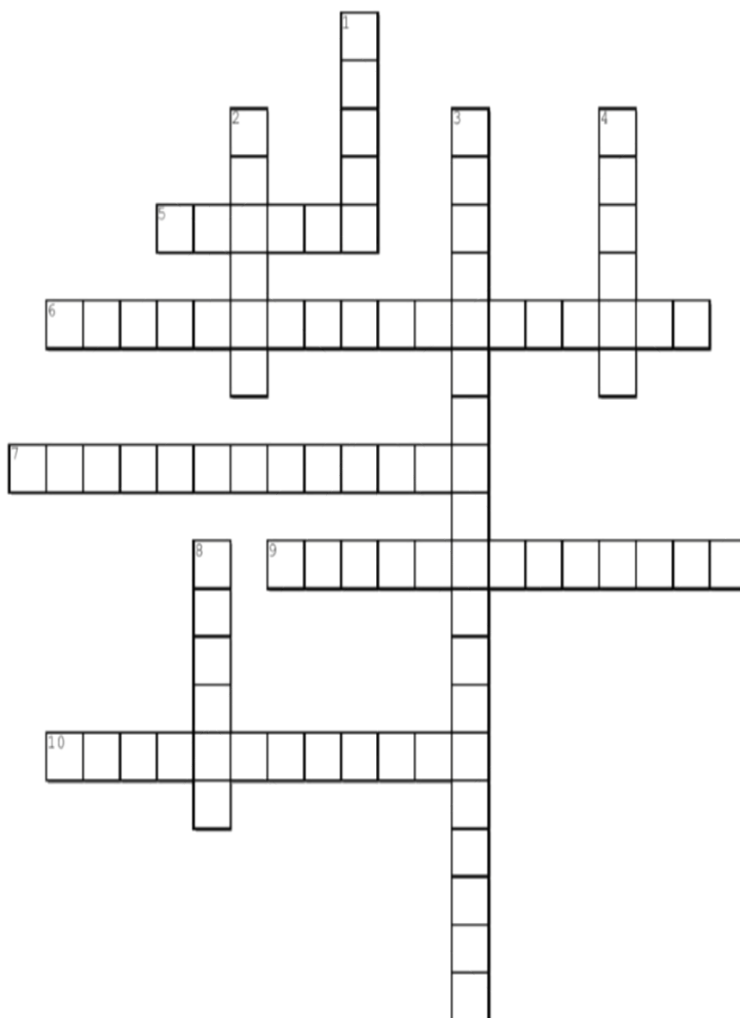
The Merchant of Venice

"But love is blind, and lovers cannot see".

King Henry the Sixth

"Delays have dangerous ends".

Complete the crossword below

Across

- 5. To be or not to be, that is the question.
- 6. Year of Shakespeare's birth minus ten...
- 7. The first play performed at the Globe Theater
- 9. His theater
- 10. Number of his plays

Down

- 1. Difference of years between Anne and him when they got married
- 2. Shakespeare's son
- 3. Shakespeare's birth place
- 4. In which city did Shakespeare go to become an actor
- 8. One of Shakespeare's daughters

PROJEKT SKUPLJANJA STARIH BATERIJA

Mnoge stare baterije i akumulatori u sebi sadrže teške metale kao što su olovo, kadmij ili živa koji, koliko su korisni, toliko su i štetni. Iz oštećenih kućišta starih baterija može doći do istjecanja opasnih tvari i teških metala u vodu i okoliš, čime se ozbiljno ugrožava priroda te zdravlje ljudi i životinja.

Stoga je Zakonom o zaštiti okoliša između ostalog propisano da se i stare baterije moraju odlagati odvojeno od komunalnog otpada. Ove školske godine i OŠ Šemovec provodi ovaj projekt sakupljajući baterije. Na taj način možemo zajednički djelovati na zaštitu okoliša u našem užem okruženju, razvijati ekološku osviještenost učenika, roditelja i mještana.

Emina Ister, prof.

SAKUPLJAJTE PLASTIČNE ČEPOVE I SPASITE NEČIJI ŽIVOT

Sakupljajući plastične čepove, činimo dobro za okoliš, a ujedno činimo i hvalevrijedno humanitarno djelo.

U projekt „Plastičnim čepovima do skupih lijekova“ uključila se i naša škola kako bi pomogla Udruzi, a ujedno i potaknule svoje učenike i

djelatnike da ne bacaju plastične čepove od PET ambalaže.

Hvala ! Na ovaj način ne samo da čuvamo okoliš već pomažemo ljudima kojima je to od životne važnosti!

Stela Masten, 6.a

ZEMLJA JE NAŠA PLANETA

Dan naše planete Zemlje obilježava se 22. travnja u više od 150 zemalja širom svijeta. Učenici 3.a i 3.b sa svojim učiteljicama zasadili su smokvu te izradili natpise kako očuvati našu planetu Zemlju.

Trećaši s učiteljicama obilježili Dan planete Zemlje

OŠ Šemovec dobila kutije za razvrstavanje otpada

UČIMO SE ODGOVORNO PONAŠATI

Načelnik Općine Trnovec Bartolovečki Zvonko Šamec i direktor komunalne tvrtke Čistoća d.o.o. Davor Skroza podijelili su 27. siječnja 2016. u Osnovnoj školi u Šemovcu kartonske kutije namijenjene za razvrstavanje otpada. Svaka učionica u školi ima tri kartonske kutije, jednu za papir i karton, jednu za plastiku i metal te jednu za ostali otpad.

Drugašići pozorno slušaju

Svaki je učenik dobio podsjetnik što i kako razvrstavati. Direktor Čistoće Davor Skroza naglasio je da se navike stječu odmalena. Mališanima je podijelio edukativne letke te poručio da je njihov „zadatak“ doma kontrolirati roditelje razvrstavaju li i oni otpad kako treba. Načelnik Šamec ukazao je osnovnoškolcima na važnost razvrstavanja otpada

Dobili naputak o razvrstavanju otpada

Naglasili važnost razvrstavanja otpada

jer odgovorno postupanje s otpadom štiti okoliš, štedi energiju, smanjuje količine otpada, štedi novac i u konačnici otvara nova radna mjesta. Osim u šemovečkoj i trnovečkoj školi kutije za razvrstavanje otpada podijelit će se i u vrtićima na području Općine. **Lucija Marušić, 8.r.**

Sve više tinejdžera „pati“ na modne trendove

MODNI TRENDovi – OBVEZA ILI NOVA OVISNOST?

Sve više ljudi mijenja svoj stil oblačenja, zanima ih što je trenutno moderno, ali ne i zašto... Slična je situacija i u mom osmom razredu. Naime, cure su obojile kosu, počele su se šminkati, razgovarati i komentirati modne trendove. Dečki počinju mijenjati frizure, „furati“ se na poznate zvijezde, nositi sve skuplju odjeću i obuću, a najveći trend im je spustiti hlače samo da im ne padnu. Puno je različitih trendova pa se čovjek u njima lako i izgubi... Moda nas može nadahnuti, ali i isto tako razočarati. Mnogi pate za markiranom odjećom. No, je li to potrebno? Postoji li lakši način da se lijepo obučemo s manje novca?

Moda – predmet popularnosti

U rječniku riječ *moda* naziv je za nove i prolazno prihvaćene oblike života, stil i običaj koji prevladava u nekom trenutku. Svatko ima svoj stil, svoj način odijevanja u kojem se osjeća najbolje. Njime pokazujemo što volimo i kako se osjećamo te ponajviše svoju osobnost. Postoje ljudi koji doslovno „pate“ na marke, neki pate jer ih ne nose, treći tragaju za svojim stilom, dok je četvrtima svejedno.

Mladi često žele imati odjeću s naslovnica kako bi što više sličili svojim omiljenim zvijezdama. Povodljivost koja prati pubertet diktira modne trendove koji podrazumijevaju markiranu odjeću i obuću. Kod neke djece markirana i skupa odjeća budi osjećaj zadovoljstva i smatraju da ih to čini popularnijima. Traže da im roditelji, koji im u mnogo slučajeva to ne mogu priuštiti, kupuju takvu odjeću kako bi se dokazali.

Koliko su roditelji spremni financirati modnu osviještenost svoje djece, kada je u pitanju obuća i odjeća, ovisi o njima samima.

Odjeća (ne) čini čovjeka

Postoji mnogo slučajeva u kojima su djeca koja ne nose markiranu i skupu odjeću i obuću predmet omalovažavanja i maltretiranja. Takva djeca danas najčešće sjede sama, povučena su i sramežljiva, a u razredu vladaju tzv. „cooleri“ koji ih smatraju manje vrijednima, govore im pogrdne riječi i u njima izazivaju osjećaj manje vrijednosti samo da budu „glavni“ u razredu. Jedan od najgorih slučajeva je taj u kojima djeca koja su omalovažavana silno žele postati poput onih koji im to i rade. Djeca se više i ne prepoznaju po onome što stvarno jesu: pametni ili vrijedni, dobri ili loši učenici, dobri ili loši prijatelji... Uobičajeno mjerilo vrijednosti postala je njihova vanjštna.

Prolaznost modnih trendova

Mnogo puta mi se dogodilo, a sigurna sam i vama, da sam gledala stare spotove, filmove ili serije i bar nakratko nasmijala zbog odjeće ili frizura koje su se tada nosile. Preveliki puloveri i majice, lude trapezice i šljokice, sportske tenisice na suknje, pre-

veliki okviri naočala... 70-e, 80-e i 90-e su bile lude godine eksperimentiranja modom i prave modne revolucije u usporedbi s ranijim desetljećima.

Osvrnem li se oko sebe, u mom razredu „vladaju“ različiti modni trendovi. Trenutno su „in“ tajice s raznim uzorcima, poderane traperice, karirane košulje, kožne jakne.

Što se tiče frizura, cure uglavnom nose raspuštenu kosu, a tu i tamo nazire se koji pramen. Dečki „furaju“ frizure Justina Bibera ili neke druge poznate zvijezde. Svatko ima svoj stil koji nosi. Mišljenja glede markirane odjeće su podijeljena. Neki smatraju da je markirana odjeća najkvalitetnija i da ne idu iz dućana kad im roditelji ne kupe nešto markirano.

In su poderane traperice i šarene tajice

Drugima nije važna marka i svejedno im je, glavno da im se odjeća sviđa.

Školske uniforme – da ili ne?

Do početka 90-ih godina prošlog stoljeća u hrvatskim školama postojale su školske kute. Uvođenje uniforma u školske klupe prisutno je u mnogim europskim i svjetskim zemljama, no u Hrvatskoj zaživjelo je samo u nekoliko škola.

Dok jedni smatraju kako bi školske uniforme riješile sve prisutniju ekonomsku diskriminaciju među učenicima, drugi su pak mišljenja kako treba očuvati slobodu izražavanja jer mnoga djeca odjećom izražavaju svoju osobnost, ali i određene stavove. U uniformama bi se djeca razlikovala samo po onome što im je darovala priroda: visini, boji kose, boji očiju, karakteru... U njihova srca bile bi ugrađene puno veće vrijednosti od jedne markice na odjeći.

Zaključujem...

Odbijajući da slijedimo modu, pokazujemo da smo drugačiji. Stil nam ne bi trebali diktirati modni magazini, dizajneri ili butici. Zar nije mnogo interesantnije da nosimo ono što se nama sviđa nego da budemo pod utjecajem ljudi koji samo žele zaraditi novac na nama? Problem s modom je taj da njeno vrijeme brzo prolazi. Nosimo odjeću u kojoj izgledamo dobro, bez obzira je li moderna ili ne!

(rad sudjelovao na Međuoćinskoj smotri LiDraNo 2016.)

Piše: Katja Bengeri, 8.r.

KVIZ

Saznaj jesi li šminker/ica!

1. Koliko često ideš u kupovinu?

- a) Moram jednom mjesečno obnoviti ormar!
- b) Rijetko, samo ako mi nešto treba.
- c) Nikada, moju odjeću kupuje mama.

2. Kakva odjeća prevladava u tvom ormaru?

- a) Ona koja je in, ne želim ispasti modni neznalica!
- b) Ona koja mi se sviđa, nije mi bitno da je u modi.
- c) Kakvu mi roditelji kupe.

3. Je li ti važno da ti je odjeća „markirana“?

- a) Jako mi je bitno.
- b) Nije, ali volim ponekad kupiti nešto skuplje i markirano.
- c) Nimalo.

4. Koristiš li modne dodatke?

- a) Da, ali samo one koji mi pašu uz dnevnu kombinaciju.
- b) Samo u posebnim prigodama.
- c) Nikada ne nosim modne dodatke.

5. Misliš li da odjeća čini čovjeka?

- a) Naravno!
- b) Ne mislim to, ali mislim da se odjeća mora mijenjati i nositi čista.
- c) Ne znam.

TUMAČ ODGOVORA:

Ako imaš najviše odgovora pod A)

Ti si pravi/a šminker/ica. Voliš biti u trendu i imati sve najnovije stvari. Užasno ti je bitno kako se netko odijeva i sudiš ljude po odjeći. Nije loše biti IN, ali svojim ponašanjem mogao/la bi povrijediti neke ljude. Nije sve u odjeći!

Ako imaš najviše odgovora pod B)

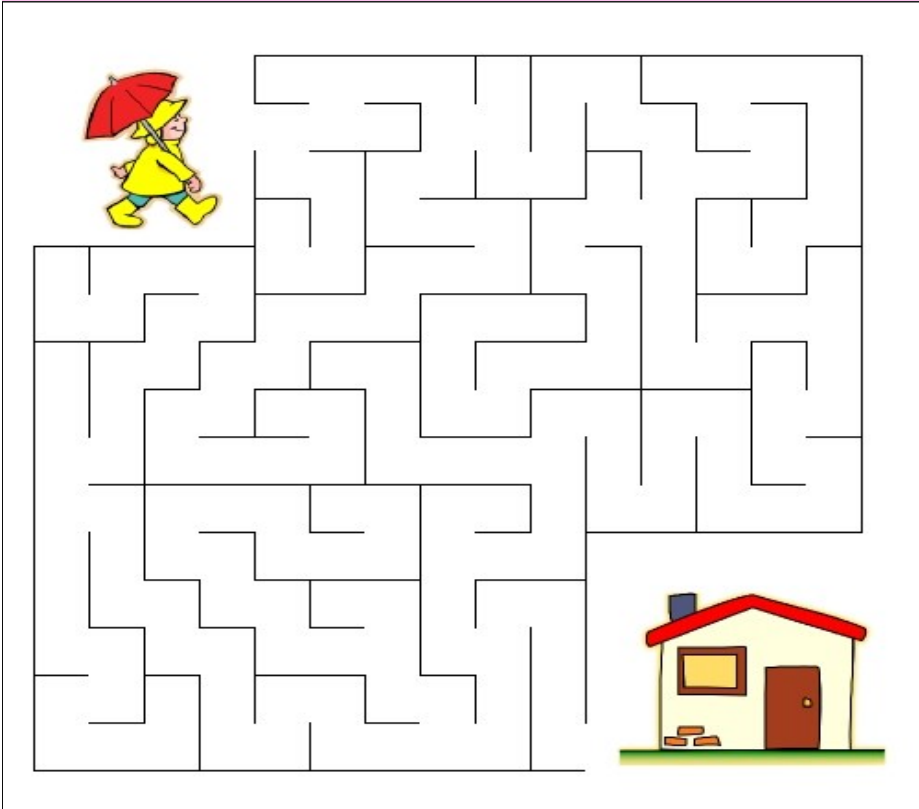
Ti si zlatna sredina. Ne ovisiš o modi, ali povremeno si priuštiti nešto „markirano“. Trebao/la bi biti primjer svima jer ti nije najbitnije kako je tko odjeven. Samo naprijed!

Ako imaš najviše odgovora pod C)

Ti si pomalo lijen/a. Ukućani umjesto tebe kupuju odjeću i ne ostavljaš dojam da ti je imalo stalo do izgleda i odjeće. Nije veliki problem jer ćeš se, pretpostavljamo, ubrzo zaljubiti i početi jako brinuti o svom izgledu. Do tada, razvij svoj stil!

PITALICE

- * Tko prvi u kuću uđe?
- * Crveni, brkati, ljuti djeda, oči ti peče i ujeda.
- * Kroz gomilu ide, a ne šušti.
- * Gleda, a govoriti ne može.
- * Grbavo prase, po polju pase.
- * Na ognjištu sjedi, kuharica nije, prede, a prelja nije.
- * Četiri brata putem trče, jedan drugoga ne mogu stići.
- * Dva lončića, a četiri zaklopčića.
- * Imam igle, ne znam šiti, tko će mene pogoditi?
- * Crno ruho ima, repom rado klima, u gaju skakuta, frula mu je žuta.
- * U proljeće - odmaram te, u ljeto - hladim te, u jesen - hranim te, u zimi - grijem te.
- * Grivu ima - konj nije. Ri-kom riče. Na mačku sličimačka nije.

VICEVI O MALOM PERICI

Perica: Mama, hoćemo li u zoološkom vrtu vidjeti i rodu?

Mama: Naravno, Perice.

Perica: Super! Baš me zanima hoće li me prepoznati!

Upisao se Perica da trenira plivanje, i kaže treneru poslije nekoliko minuta:

Idem ja kući.

A zašto?

Pa, nisam više žedan!

Perica: Tata, a što je to otrov za miševe?

Tata: To ti je, sine, mačka u prahu.

Učiteljica: Perice, reci dvije zamjenice.

Perica: Tko, ja?

Učiteljica: Napokon točan odgovor i od tebe.

VICEVI O MALOM IVICI

Učitelj: Ivice, koliko je 4x3?

Ivica: 15!

Učitelj: Bravo! Rekao si i više nego što sam tražio.

Učiteljica: Kupujem, kupuješ, kupuje, kupujemo, kupujete... Koje je to vrijeme, Ivice?
Ivica: To je vrijeme rasprodaje.

Mali Ivica: Mama, danas sam samo ja u cijelom razredu znao odgovoriti na jedno pitanje.

Mama: Bravo, sine, a koje je to pitanje bilo?

Ivica: Tko je razbio prozor!?

Ivica: Ja sam bio pametno dijete, prohodao sam s 10 mjeseci!

Perica: Ja sam bio još pametniji, mene su nosili do druge godine!

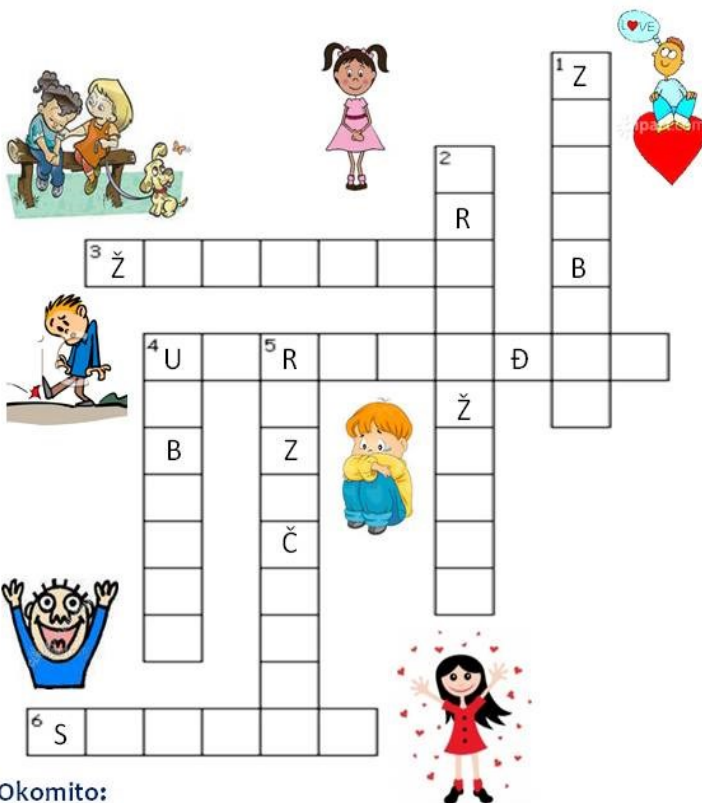
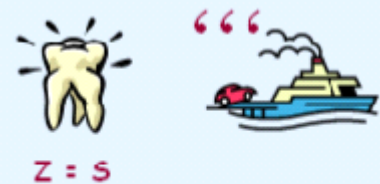
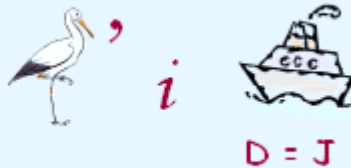
RJEŠENJA: ključ, crveni luk, magla, slika, srp, mačka, kotači, oči i kapci, jež, kos, drvo, lav.

ZABAVNE STRANICE

RIJEŠI REBUSE

Imenicama razlikujemo:

Okomito:

1. Srce kuca, obrazi se rumene. Ti si...
2. Skupio si hrabrost i rekao joj da je jako voliš. Ona se zarumenjela. Ona je...
4. Rekla je da će te nazvati telefonom. Čekaš, čekaš i jako si ...
5. Rekla je da ćete zajedno ići do škole, a otišla je s najboljom prijateljicom. Jako si...

Vodoravno:

3. Ljubavno pismo napisao je drugoj djevojčici. Jako si...
4. Donio ti je tratinčicu iz svog vrta, a ti je nisi htjela uzeti. On je jako...
6. Pozvao te u kino. Jako si ...

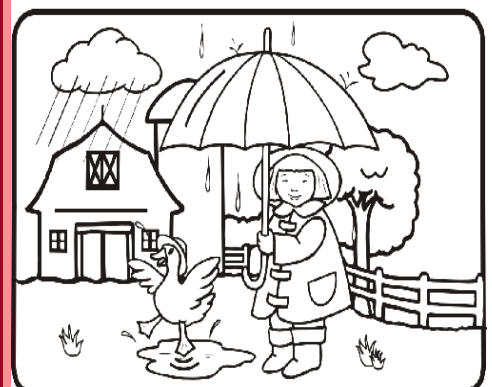
L
J
U
B
A
V
N
E

B
R
I
G
E

I

R
A
D
O
S
T
I

PRONAĐI RAZLIKE

Pripremila Novinarska grupa

MOJOJ ŠKOLICI

U malom

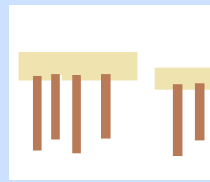
bila je stara

. U

klimave stare

pisalo se

, imala je drveni pod.

90

godina je prošlo. Obnovila se školska

dama. Volim je zbog

, odmora,

i zanimljivih predmeta.

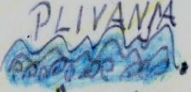

Hvala ti na svom znanju što si nam dala,

draga!!!

Anja Vincek, 2.b

Šišavdan

Šišavdan je dan bez škole i dan malih škola. Taj dan pada kiša. Negerica djeci donije i . Lečice sa svojim rekvanima idu na koncert. Male moćkice idu u školu . Djevojčice skupljaju i , a dječaci riču kao lavovi. lete pod zemljom, a školske torbe otputovale su na .

Paula Š.Š 1.b razred